

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยออทิสติกในวัยผู้ใหญ่

เรื่อง ไร้สิ้นเสียง

โดย

บุญยनुช เปลี่ยนปราณ 60130010093

พริษฐ์ ชำนาญเวช 60130010095

ลีลาวดี เขียวทอง 60130010100

จักรภัทร สุริยันชัยเจริญ 60130010113

ธัญลักษณ์ ทองเหลือง 60130010127

เปมิกา ทรงดอน 60130010136

จากุพัจน์ แดงนารา 60130010294

ญาณิศา เกษมวิญญู 60130010302

หลังสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยออทิสติกในวัยผู้ใหญ่

เรื่อง ไร้สิ้นเสียง

โดย

บุญยงษ์ เปลี่ยนปราณ 60130010093

พริษฐ์ ชำนาญเวช 60130010095

ลีลาวดี เขียวทอง 60130010100

จักรภัทร สุริยันชัยเจริญ 60130010113

ธัญลักษณ์ ทองเหลือง 60130010127

เปมิกา ทรงดอน 60130010136

จากุพัจน์ แดงนารา 60130010294

ญาณิศา เกษมวิญญู 60130010302

หลังสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาพยนตร์นิพนธ์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวสารคดีลูกผสม

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยฮิสติกในวัยผู้ใหญ่

เรื่อง ไร้สิ้นเสียง

โดย

ปุณยนุช เปลี่ยนปราณ 60130010093

พริษฐ์ ชำนาญเวช 60130010095

ลีลาวดี เขียวทอง 60130010100

จักรภัทร สุริยันชัยเจริญ 60130010113

ธัญลักษณ์ ทองเหลือง 60130010127

เปมิกา ทรงดอน 60130010136

จัญพัจน์ แดงนารา 60130010294

ญาณิศา เกษมวิญญู 60130010302

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา

(ดร.อภิเชษฐ กำภู ณ อยุธยา)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2563

บทคัดย่อ

การศึกษางานสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยออทิสติกในวัยผู้ใหญ่ รูปแบบสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary) เรื่อง ไร้เส้นเสียง เพื่อศึกษาการสร้างสรรคภาพยนตร์ขนาดสั้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาภาพยนตร์สั้นแนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary) 2) เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงการอยู่ร่วมกับบุคคลออทิสติก 3) เพื่อศึกษาปัญหาของบุคคลออทิสติกในวัยผู้ใหญ่

โดยคณะผู้วิจัยใช้ระยะเวลา 8 เดือน ในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้น โดยแบ่งเป็น กระบวนการในการศึกษา ดังนี้ 1) ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ 2) ขั้นตอนกระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production) 3) ขั้นตอนกระบวนการดำเนินการผลิต (Production) 4) การบวนการหลังงานผลิต (Post-Production) เพื่อให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความสมบูรณ์แบบที่สุด และพร้อมที่จะนำไปฉายให้ผู้ชมได้รับชม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญรูปภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	2
วัตถุประสงค์.....	2
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัยและสร้างสรรค์.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม.....	4
แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวแสดงพลังอารมณ์.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับออสติกในวัยผู้ใหญ่.....	5
บทที่ 3 การพัฒนางานสร้างสรรค์.....	8
ตารางแผนการล่วงหน้า.....	8
แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งาน.....	9
ใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง.....	9
เค้าโครงเนื้อเรื่อง.....	10
วิธีการดำเนินการหาข้อมูลที่ใช้ในภาพยนตร์.....	10
จริยธรรมในการทำงานต่อให้ผู้ให้ข้อมูล.....	10
ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล.....	11
การวิเคราะห์ตัวละคร.....	13
การตัดสินใจเลือกนักแสดง.....	15
รูปแบบการแสดง.....	17
แผนการทำงานกับนักแสดง.....	21
การเข้าสู่ตัวละคร.....	21

	หน้า
การฝึกซ้อมการแสดง.....	21
การกำหนดแนวความคิดภาพ.....	24
การกำหนดอารมณ์ของภาพ.....	25
การออกแบบสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก.....	26
การออกแบบเครื่องแต่งกาย.....	38
การแต่งหน้าและผม.....	40
การจัดองค์ประกอบภาพ.....	41
การวางมุมกล้อง.....	42
การเคลื่อนกล้อง.....	43
การจัดแสง.....	43
อุปกรณ์การถ่ายทำ.....	44
งบประมาณ.....	44
ตารางการถ่ายทำ.....	46
ผลงานการสร้างสรรค์.....	52
โปสเตอร์ภาพยนตร์.....	54
การลำดับภาพ.....	57
Visual Effects.....	58
การย้อมสีภาพยนตร์.....	58
เสียงในภาพยนตร์.....	58
บทที่ 4 สรุป และอภิปรายผลการการสร้างสรรค์.....	60
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก ตารางบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล.....	72
ภาคผนวก ข Story Board.....	75
ภาคผนวก ค หนังสือยินยอม.....	77
ภาคผนวก ง ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	79
เอกสารอ้างอิง.....	88

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แผนการล่วงหน้า.....	8
ตารางที่ 2 การซ้อมการแสดง (Acting Workshop).....	22
ตารางที่ 3 พัฒนาการของนักแสดง.....	23
ตารางที่ 4 ประเมินงบประมาณ.....	44

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 3.1 : ซ้าย แม่ปี / ขวา จีน.....	11
ภาพประกอบ 3.2 : ที่อยู่อาศัย.....	11
ภาพประกอบ 3.3 : ภาพวาดจีน.....	12
ภาพประกอบ 3.4 : ผู้ได้รับบทจีน.....	13
ภาพประกอบ 3.4 : ผู้ได้รับบทแม่.....	14
ภาพประกอบ 3.6 : ผู้ที่มาคัดเลือกบทจีน.....	15
ภาพประกอบ 3.7 : ผู้ที่ได้รับบทจีน.....	16
ภาพประกอบ 3.8 : ผู้ที่มาคัดเลือกบท แม่.....	16
ภาพประกอบ 3.7 : ผู้ที่ได้รับบทแม่.....	17
ภาพประกอบ 3.10 : การแสดงเล่นน้ำฝน.....	18
ภาพประกอบ 3.11 : การแสดงวิ่งเล่นกับควาย.....	19
ภาพประกอบ 3.12 : การแสดงล้มลงบนกองยา.....	19
ภาพประกอบ 3.13 : การแสดงญาติยืนรอ.....	20
ภาพประกอบ 3.14 : การแสดงแม่กรีตร้อง.....	20
ภาพประกอบ 3.15 : แนวคิดภาพ (Concept Image).....	24
ภาพประกอบ 3.16 : การกำหนดอารมณ์ของภาพ (Mood and Tone).....	25
ภาพประกอบ 3.17 : อ้างอิงเล่นทำฝนจากสารคดี.....	26
ภาพประกอบ 3.18 : อ้างอิงทุ่งหญ้า.....	26
ภาพประกอบ 3.19 : ร่างภาพเล่นน้ำฝน.....	27
ภาพประกอบ 3.20 : ร่างภาพวิ่งเล่นกับควาย.....	27
ภาพประกอบ 3.21 : ร่างภาพทุ่งหญ้า.....	28
ภาพประกอบ 3.22 : ร่างภาพปั่นจักรยาน.....	28
ภาพประกอบ 3.23 : Key Visual เล่นน้ำฝน.....	29
ภาพประกอบ 3.24 : Key Visual วิ่งเล่นกับควาย.....	29
ภาพประกอบ 3.25 : Key Visual ปั่นจักรยาย.....	30
ภาพประกอบ 3.26 : Key Visual กลุ่มญาติ.....	30
ภาพประกอบ 3.27 : สถานที่ถ่ายทำเล่นน้ำฝน.....	31
ภาพประกอบ 3.28 : สถานที่ถ่ายทำญาติ.....	31

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 3. 29 : สถานที่ถ่ายทำปีบคอจีน.....	31
ภาพประกอบ 3.30: สถานที่ถ่ายทำทุ่งหญ้า.....	31
ภาพประกอบ 3.31 : สถานที่ถ่ายทำปิ่นจักรยาน.....	31
ภาพประกอบ 3.32 : ร่างภาพยา.....	32
ภาพประกอบ 3.33 : ยา.....	32
ภาพประกอบ 3.34 : ตู้ปลา.....	33
ภาพประกอบ 3.35 : ร่างภาพตุ๊กตา.....	33
ภาพประกอบ 3.36 : ร่างภาพตุ๊กตา.....	34
ภาพประกอบ 3.37 : ร่างภาพลูกโป่ง.....	34
ภาพประกอบ 3.38 : ลูกโป่ง.....	35
ภาพประกอบ 3.39 : ร่างภาพไม้.....	35
ภาพประกอบ 3.40 : ไม้.....	36
ภาพประกอบ 3.41 : ร่างภาพมือ.....	36
ภาพประกอบ 3.42 : มือ.....	36
ภาพประกอบ 3.43 : สายสัญญาณ.....	37
ภาพประกอบ 3.44 : ควาย.....	37
ภาพประกอบ 3.45 : ซ้าย ร่างภาพ ชุดแม่ / ขวา ชุดแม่.....	38
ภาพประกอบ 3.46 : ซ้าย ร่างภาพ ชุดจีน / ขวา ชุดจีน.....	39
ภาพประกอบ 3.47 : ซ้าย ร่างภาพ ชุดควาย / ขวา ชุดควาย.....	39
ภาพประกอบ 3.48 : ซ้าย ร่างภาพ แต่งหน้าทำผมแม่ / กลาง ขว แต่งหน้าทำผมแม่.....	40
ภาพประกอบ 3.49 : ซ้าย ร่างภาพ แต่งหน้าทำผมจีน / กลาง ขว แต่งหน้าทำผมจีน.....	40
ภาพประกอบ 3.50 : แต่งหน้าชาวบ้าน.....	41
ภาพประกอบ 3.51 : กฎสามส่วน (Rule of Thirds).....	41
ภาพประกอบ 3.52 : ความสมดุลขององค์ประกอบ (Balacing Element).....	42
ภาพประกอบ 3. 53 : ซ้าย ภาพกว้าง (Wide Shot) / ขวา ภาพเต็มหน้า (Closeup).....	42
ภาพประกอบ 3.54 : ภาพแทรกระยะใกล้มาก (Insert Closeup).....	43
ภาพประกอบ 3.55 : จัดแสงโทนมืด (Low Key).....	43

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 3.56 : ตารางถ่ายวันที่ 1 หน้าที่ 1.....	46
ภาพประกอบ 3.57 : ตารางถ่ายวันที่ 1 หน้าที่ 2.....	47
ภาพประกอบ 3.58 : ตารางถ่ายวันที่ 2 หน้าที่ 1.....	48
ภาพประกอบ 3.59 : ตารางถ่ายวันที่ 2 หน้าที่ 2.....	49
ภาพประกอบ 3.60 : ตารางถ่ายวันที่ 3 หน้าที่ 1.....	49
ภาพประกอบ 3.61 : ตารางถ่ายวันที่ 3 หน้าที่ 2.....	50
ภาพประกอบ 3.62 : ตารางถ่ายวันที่ 4 หน้าที่ 1.....	50
ภาพประกอบ 3.63 : ตารางถ่ายวันที่ 4 หน้าที่ 2.....	51
ภาพประกอบ 3.63 : ตารางถ่ายวันที่ 4 หน้าที่ 3.....	51
ภาพประกอบ 3.65 : โปสเตอร์ภาพยนตร์.....	55
ภาพประกอบ 3.66 : ตัวอักษร.....	56
ภาพประกอบ 3.67 : สแตนด์ (Standee).....	57

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในความเข้าใจของคนทั่วไปนั้น คำว่าคนชายขอบ มักจะเป็นการพูดถึงกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่กันดาร พื้นที่ห่างไกลจากความพัฒนา หรือกลุ่มที่อาศัยอยู่ตามตะเข็บชายแดน แต่หารู้ไม่ว่า ในทุกสังคมของเรานั้นมีคนชายขอบปะปนอยู่กับเราเสมอ โดยที่คนเหล่านั้นมักจะถูกละเลยและไม่ได้รับโอกาสต่าง ๆ ในสังคม หรือแม้แต่จากครอบครัวของตนเองก็ตาม ซึ่งคนชายขอบเหล่านี้ไม่เพียงแต่ถูกสังคมผลักไสเท่านั้น แม้แต่ครอบครัวของเขาเหล่านั้นก็ผลักไสพวกเขาเช่นกัน

สิ่งที่ทำให้เริ่มสนใจและศึกษากลุ่มคนชายขอบคือ การได้มีโอกาสรู้จัก และได้ใกล้ชิดกับ ‘เด็กพิเศษ’ ได้ทราบพฤติกรรมของคนรอบข้างและครอบครัวที่มีต่อเด็กพิเศษ ซึ่งที่ภาพลักษณ์ของเด็กพิเศษถูกมองอย่างมีอคติ และคุณค่าความเป็นคนของพวกเขาจึงถูกมองข้ามไป หรือถูกมองและปฏิบัติราวกับว่าไม่ใช่คนเลยด้วยซ้ำ

ในสังคมพวกเขามักจะถูกล้อเลียน หรือถูกมองว่าเป็นตัวประหลาดจากคนรอบข้าง ในรูปแบบต่าง ๆ บ้างถูกกลั่นแกล้งจากโรงเรียน บ้างก็โดนทำร้ายร่างกายจากครอบครัว ร้ายแรงที่สุดถูกครอบครัวกระทำให้กลายเป็นอัมพาต ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าตกใจและไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดขึ้นในสังคม

ทั้งนี้ เนื่องจากแท้จริงแล้วครอบครัวที่เลี้ยงดูเด็กพิเศษก็เป็นกลุ่มหนึ่งที่ได้รับผลกระทบมากมาย จากการที่ต้องดูแลเด็กพิเศษ จึงต้องการบอกเล่าอยากบอกเล่าความรู้สึกของครอบครัวที่ทั้งรักและเกลียด การมีอยู่ของเด็กพิเศษที่อยู่ในครอบครัว

อีกทั้งยังอยู่ในสังคมที่มนุษย์ถูกวัดกันด้วย ฐานะ เงินทอง และรูปลักษณ์ภายนอก โดยมองข้ามรายละเอียดหลาย ๆ อย่างในชีวิต เพียงเพราะพวกเขามีพฤติกรรมที่ไม่ถูกยอมรับ หรือบางครั้งก็อาจจะสร้างปัญหาให้สังคม แต่หากมองอย่างไม่แบ่งแยก ไม่ว่าจะเป็นคนไหนก็ตาม ก็มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมได้ทั้งนั้น เพียงแค่เพราะเด็กพิเศษไม่มีสิทธิพูดถึงความต้องการของตัวเองให้คนรอบข้าง และครอบครัวของตนเองเข้าใจได้ พวกเขาจึงเหมือนกับคนไม่มีสิทธิเสียง ดูไม่มีความสำคัญ ไม่มีประโยชน์อะไรในสายตาของคนรอบข้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาภาพยนตร์สั้นแนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)
2. เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงการอยู่ร่วมกับบุคคลออทิสติก
3. เพื่อศึกษาปัญหาของบุคคลออทิสติกในวัยผู้ใหญ่

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)
3. ลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับออทิสติก
4. ค้นหาผู้เข้าร่วมโครงการ
5. วิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาบทภาพยนตร์
6. เตรียมการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้น
7. สร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยออทิสติกในวัยผู้ใหญ่
8. นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้น อภิปรายสรุปผล และข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสารคดีลูกผสม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาโครงสร้างภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม เพื่อใช้เหตุการณ์ และนำเสนอประเด็นในการภาพยนตร์ที่ผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์จะนำเสนอเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยออทิสติกในวัยผู้ใหญ่
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยออทิสติกในวัยผู้ใหญ่
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับออทิสติกในวัยผู้ใหญ่

ขอบเขตของการออกแบบสร้างสรรค์

นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสารคดีลูกผสม โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองของสังคมและครอบครัวที่มีต่อผู้ป่วยออทิสติกในวัยผู้ใหญ่ ดังนี้

1. นางสาวปทุมณัฐ เปลี่ยนปรารถน ทำหน้าที่ กำกับภาพยนตร์ / ลำดับภาพ (Director / Editor)
2. นายพริษฐ์ ชำนาญเวช ทำหน้าที่ กำกับภาพ (Director of Photography)
3. นางสาวลีลาวดี เขียวทอง ทำหน้าที่ อำนวยการสร้าง / ผู้ช่วยผู้กำกับ (Producer / Assistant Director)
4. นายจักรภัทร สุริยันชัยเจริญ ทำหน้าที่ ออกแบบเสื้อผ้า / ออกแบบสถานที่ (Costume / Set)
5. นางสาวธัญลักษณ์ ทองเหลือง ทำหน้าที่ แต่งหน้า / ออกแบบสิ่งของ (Makeup / Props)
6. นางสาวเปมิกา ทรงดอน ทำหน้าที่ กำกับศิลป์ (Art Director)
7. นางสาวจกัญพัจน์ แดงนารา ทำหน้าที่ ควบคุมการแสดง (Acting Coach)
8. นางสาวณญาณิศา เกษมวิญญู ทำหน้าที่ จัดหานักแสดง (Casting)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary) ที่จะถ่ายทอดความยากลำบากของครอบครัวที่เลี้ยงดูบุคคลออทิสติก ทำใจยอมรับปัญหาต่างๆที่ครอบครัวได้เผชิญ และก้าวผ่านปัญหานั้น สิ่งที่เราอยากให้ผู้ชมได้รับจากภาพยนตร์เรื่องนี้มากที่สุดคือ ความเครียดของครอบครัวที่มีลูกเป็นออทิสติก ออทิสติกในสังคมไม่ได้มีแค่ระดับที่อยู่ร่วมกับคนปกติได้อย่างเดียว แต่ยังมีระดับที่ไม่สามารถพูดคุยสื่อสาร หรือช่วยตัวเองได้อยู่

ซึ่งครอบครัวที่เลี้ยงดูจะมีการรับมือที่แตกต่างกันตามฐานะ และสถานภาพทางสังคม เราจึงอยากให้คนดูได้ขบคิดที่ว่า มนุษย์คือความไม่สมบูรณ์แบบ เพราะเราไม่สามารถเป็นคนดีหรือสามารถควบคุมตนเองให้คิดบวกได้ตลอดเวลา โดยภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นหนึ่งในภาพยนตร์ที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจบริบทของครอบครัวที่มีบุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่ในสังคมไทย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาในขั้นตอนดำเนินการศึกษาและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)

2.2 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับออสติกในวัยผู้ใหญ่

2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)

2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์ สารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)

แต่เดิมที่ไม่มีการเรียกสารคดีลูกผสมอย่างแพร่หลายมีการเรียกสารคดีที่ผู้กำกับต้องการจะใช้แนวทางอื่นๆในการนำเสนอสารคดีว่าสารคดีทดลอง ต่อมา มีการสร้างหนังสารคดีที่มีเป้าหมายในการสร้างความจริงในรูปแบบหรือความเข้าใจร่วมกัน โดยการนำวิธีการบางอย่างมาใช้ร่วมกันกับสารคดี ทำให้เกิดการตั้งชื่อเรียกขึ้นมาว่า สารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)

คำว่าลูกผสมนั้นไม่ใช่คำศัพท์เกิดใหม่ซึ่งมันถูกใช้เรียกภาพยนตร์ที่ใช้วิธีการผสมกันระหว่างภาพวิดีโอที่ไม่ได้จัดทำขึ้นเองกับที่จัดทำขึ้นเอง (Fact and Fiction) ตัวอย่าง Louisiana Story (1948) Robert Joseph Flaherty เป็นหนังที่สร้างเพื่อสนับสนุนกิจการการขุดเจาะของบริษัท Standard oil Company โดยใช้ส่วนของเรื่องแต่ง (Fiction) ในการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับตัวภาพยนตร์

2.1.2 ลักษณะของภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary)

โดยสารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary) เกิดจากการพยายามที่จะใช้เสน่ห์ของความเป็นเรื่องแต่ง (Fiction) มานำเสนอความจริงในรูปแบบที่แตกต่างออกไป

ตัวอย่าง C.S.A.: The Confederate States of America (2004) Kevin Willmott หนังสารคดีเรื่องนี้เกี่ยวกับสงครามกลางเมืองของอเมริกา ระหว่างฝ่ายเหนือที่ไม่สนับสนุนการค้าทาสและฝ่ายใต้ที่ต้องการคงไว้ซึ่งระบบทาส โดยวิธีการถ่ายทำของหนังเรื่องนี้คือ ในส่วนของสารคดี (Fact) จะมาจากวิดีโอจริงแต่ในส่วนของ

เรื่องแต่ง (Fiction) ถูกเปลี่ยนไปจากความเป็นจริงจากที่ฝ่ายเหนือจะต้องชนะและยกเลิกระบบทาสสำเร็จเป็นฝ่ายใต้ที่ชนะสงครามและยังคงระบบทาสเอาไว้ได้

จะเห็นได้ว่าถึงแม้สารคดีลูกผสม (Hybrid Documentary) จะไม่ได้นำเสนอความเป็นจริงในส่วนของเรื่องแต่ง (Fiction) แต่การนำเสนอด้วยวิธีนี้ไม่ได้ลบเลือนประวัติศาสตร์แต่อย่างใด แต่กลับเป็นการตอกย้ำความสำเร็จของฝ่ายชาตินิยมที่ต้องการเลิกทาสใส่คนดูได้อย่างดี (SVETVILAS, 2004: ออนไลน์)

2.2 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

2.2.1 ความหมายของภาพยนตร์แสดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

วัตถุประสงค์ของขบวนการนี้ก็เพื่อการแสวงหาความหมายของ “ความรู้สึกมีชีวิตชีวา” (Being Alive) และประสบการณ์ทางอารมณ์แทนความเป็นจริงทางวัตถุ แนวโน้มของศิลปินในกลุ่มนี้จะบิดเบือนความเป็นจริงเพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์และเป็นศิลปะอัตวิสัยรูปแบบคือการแสดงผ่านสีที่รุนแรงและเกินความเป็นจริง โดยเน้นความพอใจของศิลปินเป็นหลักไม่ยึดถือ กฎเกณฑ์ และธรรมเนียมใดๆในอดีต สีที่ใช้จะสื่อถึงพลังที่ถูกบีบคั้น บังคับกดตัน ที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิด ของจิตใจคน เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ผ่านสีและฝีแปรงที่ให้ความรู้สึกที่แข็ง ๆ ดิบรุนแรง (A-Bellamy, 2556: ออนไลน์)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับออทิสติกในวัยผู้ใหญ่

2.3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับออทิสติก

ภาวะออทิสติก หรือ ออทิสซึมสเปกตรัมเป็นความผิดปกติของสมองอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความบกพร่องขึ้นในด้านการสื่อสาร และมีปฏิสัมพันธ์ทางด้านสังคมร่วมกับพฤติกรรม ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แบบจำกัด โดยเริ่มแสดงอาการตั้งแต่วัยเด็กไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ อาการมักเห็นได้ตั้งแต่ขวบปีที่สอง ไม่ตอบสนองเวลาเรียกชื่อ ไม่ค่อยทำตามคำสั่ง ไม่สบตา ชอบพูดซ้ำ ๆ ไม่กลัวคนแปลกหน้า ชอบเล่นคนเดียว ไม่เข้าหาเพื่อน ทำพฤติกรรมซ้ำ ๆ เช่น กระโดดไปมา ตบมือ เขย่าสิ่งของ

เด็กและผู้ใหญ่ที่เป็นออทิสติกมักมีปัญหาและความยากลำบากในการทำความเข้าใจและการใช้ภาษา และท่าทาง ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ทักษะในการเข้าสังคมไม่ดี มีพัฒนาการที่ล่าช้า ในภาพรวมเด็กออทิสติกมีปัญหาในการเล่น มีพฤติกรรมการเล่นที่จำกัดหรือผิดแปลกไปจากเด็กทั่วไป เด็กจึงมักแสดงพฤติกรรมที่ซ้ำๆ ออทิสติกเป็นความผิดปกติที่จัดอยู่ในกลุ่มของออทิสติกสเปกตรัม ดังนั้นความรุนแรงในโรคของเด็กบางรายจึงแตกต่างกัน (นันทณี, 2550)

2.3.2 ครอบครัวยุคใหม่กับออทิสติก

ถึงแต่ละครอบครัวจะเกิดการยอมรับและให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องนั้น แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ยุ่งยากที่แต่ละครอบครัวต้องเผชิญกับความสับสน มีความคับข้องใจ ขาดกำลังใจ ไม่ว่าผู้ป่วยออทิสติกจะอยู่ในช่วงอายุใดก็ตาม ย่อมมีความยุ่งยากในการช่วยเหลือดูแลทั้งสิ้น

2.3.3 ส่งเสริมพลังครอบครัว

ครอบครัวมีบทบาทสำคัญที่สุดในกระบวนการดูแลช่วยเหลือเด็กออทิสติก ไม่ใช่หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของทุกคน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับออทิสติกมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ เพราะจะช่วยให้การดูแลช่วยเหลือเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ผู้ปกครองทุกคนเริ่มต้นที่ไม่รู้เหมือนกัน แต่ปลายทางแห่งความสำเร็จต่างกันตามการเรียนรู้ของแต่ละคน ทักษะต่าง ๆ จะสั่งสมตามประสบการณ์ในการดูแลช่วยเหลือที่ได้ลงมือทำไป ไม่ต้องกังวลว่าจะทำไม่ได้หรือทำไม่ได้ไม่ดี แต่ควรเริ่มต้นลงมือฝึกเด็กก่อนแล้วค่อยพัฒนาวิธีการตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ (ทวิศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2557: ออนไลน์)

2.3.4 การศึกษาวิจัยของ เมธิศา พงษ์ศักดิ์ศรี

การเลี้ยงดูและการสอนเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาอายุไม่นิ่งและก้าวร้าว ทำให้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ปกครองของเด็กเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพจิตจะเต็มไปด้วยความวิตกกังวลและตึงเครียดจนเสี่ยงปัญหาโรคทางจิตเวชเช่น ซึมเศร้า คิดฆ่าตัวตายความเครียดของผู้ปกครองที่มีลูกเป็นออทิสติกส่งผลกระทบต่อครอบครัว คือด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา บางครอบครัวทอดทิ้งบุตร ผลักภาระ การดูแลช่วยเหลือเด็กไว้กับมารดาเพียงลำพัง มารดาดูแลเด็กเอง ทำให้ไม่สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ จนลงเอยด้วยการหย่าร้างในที่สุด

2.3.5 จากการศึกษาของ คับเบลอร์-รอส

ได้กล่าวถึงปฏิกิริยาของพ่อแม่ที่จะเห็นได้ชัดเจนอยู่ 5 ระยะ

1. Denial Stage ระยะแรกนี้ไม่เชื่อว่าลูกมีความบกพร่อง
2. Anger Stage เป็นระยะที่บางคนเริ่มหงุดหงิด ขาดเหตุผล โทษตนเองหรือเริ่มโทษกันและกัน
3. Depression Stage เป็นระยะที่มีความหดหู่ ซึมเศร้า ปฏิเสธสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

4. **Bargaining Stage** เป็นระยะของการต่อรองกับทุกสิ่งทุกอย่าง บ้างก็ขอพรและอธิษฐาน บ้างก็ต่อรองกับรูปแบบการรักษา
5. **Acceptance Stage** เป็นระยะที่ครอบครัวสามารถเริ่มต้นกระบวนการเพื่อการพัฒนาลูกได้ดีที่สุด ครอบครัวพร้อมที่จะต่อสู้กับชะตากรรมที่เกิดขึ้นด้วยกัน

2.3.6 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์

2.3.5.1 โครงสร้างของจิตใจ หรือบุคลิกภาพ

ในระบบบุคลิกภาพแบ่งได้ 3 ส่วน คือ

- **อิด (Id)** เป็นความต้องการพื้นฐาน สัญชาตญาณการเอาตัวรอด เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และเป็นส่วนที่อยู่ในระดับจิตใต้สำนึก
- **อีโก้ (Ego)** เป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ควบคุมและแสดงออกสอดคล้องกับความเป็นจริง มีความรับรู้ข้อเท็จจริง ถูกต้องตามหลักตรรกะ และความเป็นไปได้
- **ซูเปอร์อีโก้ (Super Ego)** เป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ถูกควบคุมการแสดงออกจากการเรียนรู้ในสังคม โดยซูเปอร์อีโก้ แบ่งออกเป็นอีก 2 ส่วน คือ มโนธรรม และ อุดมคติแห่งตน

2.3.5.2 กลไกการป้องกันตัวเองในการปรับตัว

คือการที่อีโก้สร้างเกราะป้องกันตัวเองขึ้นมาเพื่อช่วยลดความเครียด ความวิตกกังวล ความคับข้องใจ และความขัดแย้งในใจ ซึ่งกลไกการป้องกันตนเองมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนความภาคภูมิใจของตนเองทำให้ตนเองรู้สึกมีค่า
2. เพื่อลดความวิตกกังวล
3. เพื่อเป็นวิธีการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า

บทที่ 3

การพัฒนาางานสร้างสรรค์

การพัฒนาางานสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสารคดีลูกผสม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

3.2 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

3.3 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

3.1 ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

3.1.1 แผนการล่วงหน้า

ตารางที่ 1 ขั้นตอนดำเนินงาน

ขั้นตอนดำเนินงาน	ก.ย. 64					ต.ค. 64					พ.ย. 64					ธ.ค. 64					ม.ค. 64				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. Pre-production																									
1.1 เสนอโครงการ			■																						
1.2 ศึกษาข้อมูลที่ใช้				■																					
1.3 นำเสนอ Research1					■																				
1.4 คิด Plot, Theme						■	■	■	■	■															
1.5 นำเสนอ Research2										■															
1.6 เก็บฟุตเทจสารคดี											■														
1.7 เขียน Treatment						■	■	■	■	■															
1.8 วาด Story board											■	■	■	■	■										
1.9 นำเสนอ Research3															■										
1.10 ส่ง Screenplay																■	■	■	■	■					
1.11 หา Casting / Location																					■	■	■	■	■
1.12 สารคดี ตามถ่ายผู้ให้ข้อมูล																									
1.13 Casting																									

ขั้นตอนดำเนินงาน	ก.ย. 63					ต.ค. 63					พ.ย. 63					ธ.ค. 63					ม.ค. 64				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.14 นำเสนอ Pre - production1											■	■													
1.15 ถ่ายDocเพิ่ม																	■								
1.16 Workshop1																		■							
1.17 นำเสนอPre - Production 2																		■							
1.18 ถ่าย Scene take																			■						
2. Production																									
2.1 เตรียมงาน																						■	■	■	
2.2 ถ่ายทำ																								■	

ขั้นตอนดำเนินงาน	ก.พ. 64					มี.ค. 64					เม.ย. 64					พ.ค. 64				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3. Post-Production																				
3.1 ตัดต่อ																				
3.2 ส่ง Cut 1							■													
3.3 ส่ง Cut 2													■							
3.4 ส่ง Final																			■	

3.1.2 แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งาน (Inspiration)

เป็นเรื่องจากของคนใกล้ตัวที่มีญาติที่ประสบอุบัติเหตุ จนเป็นออสติก และโดนปฏิบัติแบบทิ้งขว้างไม่ใส่ใจ โดนการทำให้กลายเป็นอัมพาต ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าตกใจจนกลายเป็นเรื่องฝังใจ เพราะเรื่องนี้จึงทำให้อยากบอกเล่าความรู้สึกของครอบครัวออสติกที่มีความรู้สึกทั้งดี และไม่ดีต่อการมีอยู่ของพวกเขาในครอบครัว

3.1.3 ใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง (Theme)

มนุษย์คือความไม่สมบูรณ์แบบ

3.1.4เค้าโครงเนื้อเรื่อง (Plot)

จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนของสารคดี และส่วนของห้วงความทรงจำ (Reenactment) ที่จะเปิดด้วยสารคดีที่มีคนกำลังเล่นน้ำอยู่ เพื่อนัดเข้าไปในส่วนของห้วงความทรงจำ (Reenactment) จำได้ โดยจะเป็นการเล่าเรื่องถึงชีวิตของพวกเขาที่อยู่ในโคราช ส่วนสารคดีจะนำวิดีโอที่ไปตามถ่ายมาใส่

3.1.5 วิธีการดำเนินการหาข้อมูลที่ใช้ในภาพยนตร์

3.1.5.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างภาพยนตร์

คณะผู้วิจัยได้ติดต่อเข้าไปศึกษาข้อมูลจากศูนย์อภิสติก เพื่อหาผู้เข้าร่วมในงานวิจัย

3.1.5.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในภาพยนตร์

คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง โดยกำหนดว่าผู้ให้ข้อมูล จะต้องเป็นบุคคลที่มีบุตรหลานเป็นอภิสติก และเป็นผู้ที่มียาได้น้อย ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แก่

1. บุคคลที่มีบุตรหลานที่เป็นอภิสติก จำนวน 2 คน
2. ครอบครัวที่พำนักอยู่ศูนย์ส่งเสริมอภิสติก จังหวัดชลบุรี จำนวน 5 คน

3.1.5.3 จริยธรรมในการทำงานต่อให้ผู้ให้ข้อมูล

ทางคณะผู้วิจัยได้มีการจัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมแล้วนั้นสามารถจัดความคับข้องใจเชิงจริยธรรม ทั้งต่อคณะผู้วิจัย คณาจารย์ และผู้ให้ข้อมูล คณะผู้วิจัยจึงเริ่มทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเริ่มจากคณะผู้วิจัยทำการติดต่อศูนย์ส่งเสริมอภิสติก ชลบุรี เพื่อทำการขออนุญาตเก็บข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล จากนั้นก็ไปพบผู้ให้ข้อมูลโดยครั้งแรกแนะนำตัวกับผู้ให้ข้อมูล อธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล โดยเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจอย่างอิสระในการเปิดเผยข้อมูลให้กับทางคณะผู้วิจัย หลังจากผู้ให้ข้อมูลตกลงเข้าร่วมงานวิจัย คณะผู้วิจัยอธิบายแผนถ่ายทำ เก็บข้อมูล พร้อมนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ บ้านพักของผู้ให้ข้อมูล

3.1.6 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

3.1.6.1 ประวัติของผู้ให้ข้อมูล

ภาพประกอบ 3.1 : ซ้าย แม่ปี / ขวา ชิน

นาง พิชชาภา สุมา อายุ 30 ปี ชื่อเล่น ปี เป็นคุณแม่เลี้ยงเดี่ยว มีลูก 2 คน เป็นเด็กออทิสติกทั้ง 2 คน พี่ชายชื่อเค น้องชายชื่อชิน ประกอบอาชีพ พี่เลี้ยงออทิสติก

ที่อยู่อาศัย

เป็นตึกแถว 3 ชั้น ของบริษัทเจริญรุ่งเรืองกิจ ให้ที่อยู่อาศัยฟรี

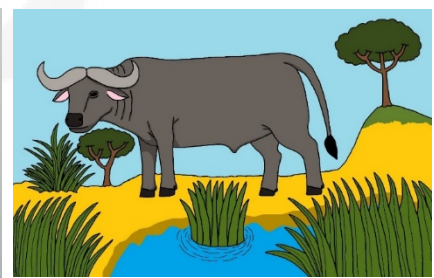
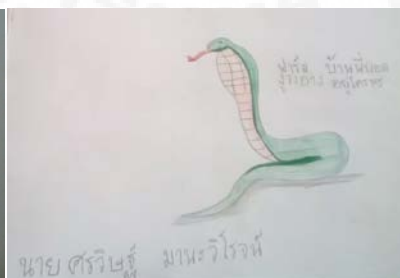

ภาพประกอบ 3.2 : ที่อยู่อาศัย

3.1.6.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

มาอยู่ชลบุรีได้ 3 ปี ก่อนหน้านั้นอยู่โคราชมา 4 ปี ก่อนหน้าโคราชอยู่กรุงเทพ แต่พอสามีเสียก็ย้ายกลับโคราช เพราะไม่สามารถอยู่กรุงเทพต่อได้ เพราะไม่มีเวลาดูแลชินกับเค จนไปสร้างความเดือนร้อนให้แก่ผู้อื่น จึงตัดสินใจกลับไปอยู่ที่โคราช เพราะคิดว่าถ้าอยู่ที่โคราชก็จะมีคนช่วยดูแลชินกับเค และไม่ต้องเสียค่าเช่าบ้าน แต่เจอกลับไม่เป็นแบบที่คิด เพราะบ้านในชุมชนนั้นจะไม่มีรั้วกัน ทำให้ชินเดินเขาบ้านคนอื่น ทำให้บ้านเขาสกปรก จนโดนญาติกันเองว่าลูกกว่าสติไม่ดี เป็นคนบ้า ไล่ให้ออกไป ด้วยวิธีต่าง ๆ ครั้งหนึ่งชินเคยโดนบีบคอตอนนอนหลับอยู่ ทำให้หลอนไปอยู่ช่วงหนึ่ง นับจากนั้นก็อยู่ด้วยความไม่มีใครดูแล ต้องดิ้นรนเอาเอง จนเจอคุณอารยา เจ้าของศูนย์ส่งเสริมอาชีพที่ชลบุรี เขาก็ชวนมาอยู่ที่ชลบุรี พอได้มาอยู่ชลบุรีชีวิตก็เปลี่ยนไป เพราะได้อยู่สังคมที่มีปัญหาแบบเดียวกัน

3.1.6.3 ภาพวาดของชิน

ภาพประกอบ 3.3 : ภาพวาดชิน

3.1.7 การวิเคราะห์ตัวละคร (Character Analysis)

3.1.7.1 การวิเคราะห์ตัวละคร

ชิน

ภาพประกอบ 3.4 : ผู้ได้รับบทชิน

ด้านกายภาพ

1. เพศ ชาย
2. อายุ 18 ปี
3. รูปร่างผอม
4. ผมสีดำ นัยน์ตาสีดำ – ผิวคล้ำ
5. บุคลิกภายนอก เป็นคนเจี๊ยบๆ ชี้รำคาญ

ด้านสังคม

1. ผู้มีรายได้น้อย ยังต้องได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นอยู่
2. เป็นบุคคลออทิสติก
3. อาชีพ พี่เลี้ยงเด็กออทิสติก
4. สภาพในชุมชน เป็นบุคคลที่แตกต่างจากคนส่วนมาก

ด้านจิตวิทยา

1. บุคลิกทั่วไป ไม่ค่อยมีมนุษย์สัมพันธ์กับคนแปลกหน้า มีโลกส่วนตัว
2. ภาวะอารมณ์ ซ้ำหงุดหงิด อารมณ์แปรปรวน เอาแต่ใจ
3. ระดับสติปัญญา อ่านออก เขียนได้ พูดได้ ฟังเข้าใจ อยู่ในระดับเด็กอายุ 7 ปี

แม่

ภาพประกอบ 3.5 : ผู้ได้รับบทแม่

ด้านกายภาพ

5. เพศ หญิง
6. อายุ 30 ปี
7. รูปร่างอวบ
8. ผมสีดำ นัยน์ตาสีดำ – ผิวคล้ำ
9. บุคลิกภายนอก เป็นคนร่าเริง มองโลกในแง่บวก

ด้านสังคม

1. ผู้มีรายได้น้อย มีฐานะยากจน
2. สภาพในชุมชน ได้รับความช่วยเหลือจากคนรู้จัก ทำให้สามารถมีแรกที่ดำเนินชีวิตต่อไป

ด้านจิตวิทยา

1. บุคลิกทั่วไป มีมนุษยสัมพันธ์ดี ใส่ใจคนรอบข้าง ชยัน สุจริต
2. ภาวะอารมณ์ เป็นคนใจเย็น

3.1.8 การตัดสินใจเลือกนักแสดง

3.1.8.1 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท “ชิน”

ภาพประกอบ 3.6 : ผู้ที่มาคัดเลือกบท ชิน

เริ่มจากคณะผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ทัศนคติหรือประสบการณ์ที่นักแสดงพบเจอ และนำจุดสัมพันธ์กับบทบาทมาให้พวกเขาเลือกว่าถ้าเกิดแบบนี้ขึ้นกับในชีวิตของพวกเขา จะรู้สึกและแสดงออกแบบใดหลังจากสัมภาษณ์ก็ได้ให้พวกเขาลองเล่นตามบทบาทที่กำหนดไว้แบบคร่าว ๆ เพื่อนำมาพิจารณากันในคณะผู้วิจัยและคณาจารย์ และจึงตัดสินใจคัดเลือกนักแสดงที่รับบทชินคือ

ภาพประกอบ 3.7 : ผู้ที่ได้รับบท จีน

ผู้ที่มารับบท จีน : นายเอียรกิจ นาคขำ

อายุ 20 ส่วนสูง 172 น้ำหนัก 62

โดยมีการตัดสินใจดังนี้

สามารถเข้าถึงบทบาทผู้ป่วยออทิสติกได้น่าเชื่อถือ ไม่เกินไปไม่น้อยไป มีความเปิดรับ ไม่ปิดกั้น ในฉากที่นำมาใช้ เป็นฉากที่เน้นท่าทางและสีหน้าเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทามทำออกมาได้ใกล้เคียงกับ คลิปที่ได้ออกแบบท่าทางไว้ในฉากนั้น ทั้งฉากเล่นน้ำฝน วิ่งควาย ล้มลงกับพื้น

3.1.8.2 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท “แม่”

ภาพประกอบ 3.8 : ผู้ที่มาคัดเลือกบท แม่

เริ่มจากคณะผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ทัศนคติหรือประสบการณ์ที่นักแสดงพบเจอ และนำจุดสัมพันธกับบทมาให้เขาเลือกว่าถ้าชีวิตพวกเขาเป็นแบบนั้นเขาจะรู้สึกแบบไหนและเลือกทางใด หลังจากสัมภาษณ์ก็ได้ให้พวกเขาเล่นตามบทบาทแบบคร่าว ๆ เพื่อนำมาพิจารณารวมถึงปรึกษากันในคณะผู้วิจัยและคณาจารย์ และจึงตัดสินใจคัดเลือกนักแสดงที่รับบทแม่คือ

ภาพประกอบ 3.9 : ผู้ที่ได้รับบท แม่

ผู้ที่มีารับบท จีน : นางติชลา สุริยมงคล

อายุ 34 ส่วนสูง 156 น้ำหนัก 48

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

สามารถทดสอบบทบาทได้ตรงตามที่ต้องการมากที่สุด มีพลังในการแสดง และสามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้ตามที่คณะผู้วิจัยต้องการ โดยฉากใหญ่ที่นำมาตัดสินใจคือ ฉากกรีดร้อง ซึ่งต้องใช้ทั้งเสียงและท่าทางที่เจ็บปวด ซึ่งพีคริสทำออกมาได้ใกล้เคียงสิ่งที่คิดไว้ที่สุด

3.1.9 รูปแบบการแสดง

รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ คือ การแสดงในรูปแบบแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

ภาพยนตร์สารคดีลูกผสม ที่จะนำเสนอในแง่มุมมองของการนำพาตัวละครย้อนกลับไปสู่ห้วงความทรงจำในอดีตของผู้ให้ข้อมูล เป็นการเสนอความเป็นจริงในความคิดของตัวละคร ซึ่งอาจจะไม่ได้ตรงตามความเป็นจริงในธรรมชาติ โดยจะมีฉากหรือการแต่งกายที่ต่างจากความเป็นจริง มีความบิดเบี้ยว แปลกประหลาด โดยมี

การนำเอาภาพวาดของผู้ป่วยออทิสติก มาถ่ายทอดให้เห็นด้วย โดยเป็นมุมมองของผู้ป่วยที่ถ่ายทอดหลาย ๆ อย่างผ่านสายตาของเขา

แสดงในรูปแบบแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) เป็นการแสดงที่มุ่งไปสู่การนำความจริงที่อยู่ในจิตใต้สำนึกหรือในจินตนาการของตัวละครออกมาให้ปรากฏ การแสดงทุกอย่างไม่ต้อง "เป็นธรรมชาติ" แต่ตัวละครจะเคลื่อนไหวตามอารมณ์ความรู้สึกที่จะแสดงให้เห็น "ความจริง" ตามอารมณ์ของตัวละคร

1. **ลูกชาย** ที่มีอาการป่วยเป็นออทิสติก พื้นฐานของอาการจะมีการแสดงออกที่ไม่เป็นธรรมชาติ และไม่สมจริง ไม่ว่าจะเป็นสีหน้าที่หากมีความสุขก็จะแสดงออกมามากกว่าปกติ ไม่สามารถหยุดยิ้มหรือหยุดหัวเราะได้ มือไม้จะมีการตบไปทั่วร่างกาย หากมีความทุกข์ ก็จะได้เห็นได้จากทางสีหน้าอย่างชัดเจน ในแง่การแสดงออกทางร่างกายก็จะมีท่าที่แปลกประหลาด
2. **แม่** ที่ดูเหมือนจะมีความธรรมชาติ แต่หากเราได้นำเอาความรู้สึกภายในจิตใจของแม่ถ่ายทอดออกมาเป็นท่าทางในการเคลื่อนไหวที่แปลกประหลาด หรือสีหน้าที่แสดงออกอย่างชัดเจนว่ารู้สึกอะไร

ทั้งหมดจะนำไปสู่ตัวละครที่บทบาทไม่สมจริง ตามแต่ละฉาก และจะกลับไปสู่โลกความเป็นจริง

ภาพประกอบ 3.10 : การแสดงเล่นน้ำฝน

เล่นน้ำฝน : โลกของซิน เป็นโลกที่มีแต่ความสุข ความสดใส ถ่ายทอดใน มุมมองของคนนอกที่หลบอยู่ในกันสาดมองสามแม่ลูกเล่นกับน้ำฝนอย่างสนุกสนาน การแสดงของท่าทางที่เกินจริงในการเล่นน้ำฝน จะมีการเต้นรบกวนกันของทั้งสามแม่ลูก สื่อสารอารมณ์ความสนุกสนาน

ภาพประกอบ 3.11 : การแสดงวิ่งเล่นกับควาย

วิ่งเล่นกับควาย : โลกของจีน เป็นโลกที่เต็มไปด้วยความแปลก ไม่แม้แต่ควายที่เป็นสิ่งที่จีนเข้าไปเล่นด้วยและจะมองว่ามันเป็นเพื่อน คือ ความสุข สนุกสนาน โดยจะวิ่งเล่นด้วยท่าทางที่เกินจริงในรูปแบบการ์ตูน ถ่ายทอดความเป็นเด็ก

ภาพประกอบ 3.12 : การแสดงล้มลงบนกองยา

ล้มลงบนกองยา : โลกของจีน หลังจากวิ่งเล่นกับควาย ยาที่แม่ให้กินก็จะออกฤทธิ์ทำให้จีนล้มลง ด้วยท่าทางของหุ่นเชิด เพราะยาที่กินไปเหมือนเป็นยาที่ทำให้จีนไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง ก็เหมือนกับการโดนเชิดบังคับไปในทางต่าง ๆ

เข้าสู่โลกของแม่

ปั่นจักรยาน : โลกของแม่ มีจักรยานเป็นตัวนำพาไปสู่โลกของแม่ ในมุมมองของแม่ แม่ปั่นจักรยานด้วยท่าทางนิ่งเฉย ต่างจากตอนเล่นน้ำฝน หรือตอนที่ซึนเล่นกับลูกโป่ง (ดูการแสดงจากการปั่นอีกที)

ภาพประกอบ 3.13 : การแสดงญาติที่ยืนรอ

ญาติยืนรอ : โลกของแม่ เน้นสีหน้าของญาติที่ค่อย ๆ ตาโตจ้องไปที่แม่

ภาพประกอบ 3.14 : การแสดงแม่กรี๊ดร้อง

กรี๊ดร้อง : โลกของแม่ กรี๊ดร้องอ้าปากกว้าง ตาโต แขนปิดป้ายไปตามหน้า ดิ่งหน้าลง เหมือนรูปเดอะสกรีม (The Scream)

3.1.10 แผนการทำงานกับนักแสดง

1. ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องและตัวละคร อากา ร สิ่งที่ต้องการเห็นผ่านภาพ และจำเป็นต้องทำ ความเข้าใจเป็นฉาก เพื่อให้รู้ว่าแต่ละฉากต้องดึงการแสดงรูปแบบใดออกมาใช้ในการจำและความ เข้าใจ พร้อมนำไปพัฒนาต่อไป รวมทั้งละลายพฤติกรรมร่วมกัน เพื่อการทำงานร่วมกันของทุกคน
2. ออกกำลังสีหน้า (facial expression exercises) มีความจำเป็นในการออกกำลังสีหน้า เพื่อใช้ใน การแสดง เพราะการแสดงเรื่องนี้ไม่มีการพูด เน้นการใช้ร่างกายและสีหน้าเป็นส่วนใหญ่ เพื่อ ถ่ายทอดความไม่สมจริงไปสู่ความสมจริง
3. กิจกรรมยืดเส้นสายร่างกาย
4. ให้แสดงท่าทางในแต่ละซีน เข้าบทบาท ดัดนิ้ว เพื่อเปลี่ยนให้นักแสดงเข้าบท มีความจำเป็นให้ นักแสดงได้ลองเข้าถึงบทบาทและแสดงตาม ซินที่เรากำหนด เพื่อสร้างความคุ้นชิน และสามารถ แสดงหน้ากล้องได้อย่างไม่มีข้อผิดพลาด
5. มีการถ่ายคลิปไว้เพื่อดูการปรับปรุงแก้ไขหากมี

3.1.11 การเข้าสู่ตัวละคร

1. ทำความเข้าใจ ฉากได้ และหาความต่างระหว่างตัวละครกับตนเอง ค่อย ๆ ปรับลักษณะท่าทาง บางอย่าง บอกเหตุและผลเพื่อให้ตัวนักแสดงเข้าใจภาพยนตร์มากขึ้น
2. การแสดงออก เมื่อนักแสดงเริ่มเข้าใจถึงตัวละครนั้น จึงได้ลองให้นักแสดงเข้าคู่กับตัวละครอื่น เพื่อให้เข้าใจท่าทาง จังหวะ สีหน้าแววตา รวมถึงบุคลิกภาพทั้งหมด
3. สภาพแวดล้อม ให้เริ่มจากฟังเรื่องราวข้อมูลเกี่ยวกับตัวละคร แล้วลืบทาจินตนาการว่าตนเอง เป็นตัวละครนี้ ตนเองจะรู้สึกอย่างไร ค่อย ๆ เริ่มคิดจากชีวิตประจำวันไปถึงการใช้ชีวิตอยู่ในแต่ละ วัน ให้นักแสดงได้รู้สึกเป็นตัวละครนั้นมากที่สุด

3.1.12 การฝึกซ้อมการแสดง

1. ตัวละครชิน : น้องธาม

มีความสามารถทางด้านการแสดงอยู่ก่อนแล้ว ที่สามารถเข้าถึงบทบาทได้ง่าย สามารถเปิดรับสิ่งที่ คณะผู้วิจัยต้องการ กระตือรือร้นในการทำงาน เข้าใจในการแสดง กล้าแสดงออก

ตัวละครจีน มีการแสดงให้เห็นถึงอาการของออทิสติก ถือนักแสดงตอบโจทย์ที่คณะผู้วิจัยต้องการได้ดี จากการที่ได้ฝึกให้นักแสดง แสดงในแต่ละฉากเพื่อให้เกิดความคุ้นชินและสามารถปรับแก้กันได้ง่าย

2. : ตัวละครแม่ : พี่คริส

เปิดรับทางการแสดง บทบาท มีพลังในการแสดง อุดมทุน กล้าแสดงออกไม่อายที่จะเข้าถึงบทบาท หลังจากที่ทำความเข้าใจกับการแสดง นักแสดงสามารถทำตามที่คุณะผู้วิจัยต้องการได้ และไม่ย่อท้อที่จะแสดง

ตารางที่ 2 การซ้อมการแสดง (Acting Workshop)

ครั้งที่1: วันที่ 7 ธันวาคม 2563

ครั้งที่2: วันที่ 14 ธันวาคม 2563

ครั้ง	หัวเรื่อง	กิจกรรม	นักแสดง
1	Ice Breaking Focus Imagination Improvise	1. Relaxation / Warm up / facial expression exercises 2. Ice Breaking 3. Improvise บท 4. พูดคุยเกี่ยวกับความเข้าใจตัวละคร 5. Focus จำลองเป็นตัวละคร	จีน, แม่
2	Ice Breaking Focus Imagination Improvise	1. Relaxation / Warm up / facial expression exercises 2. Ice Breaking 3. Improvise บท 4. พูดคุยเกี่ยวกับความเข้าใจตัวละคร 5. Focus จำลองเป็นตัวละคร	จีน, แม่

ปัญหาที่เกิดขึ้น

มีการเปลี่ยนตัวนักแสดงจากการซ้อมการแสดงกันในครั้งแรก เนื่องจากนักแสดงที่ได้รับบทแม่ได้แจ้งกับทางคณะผู้วิจัยว่าพบบันจรัญยานได้ แต่เมื่อมาทดสอบกัน นักแสดงไม่สามารถบันจรัญยานได้เลย ทำให้ทางคณะผู้วิจัยต้องเปลี่ยนนักแสดง

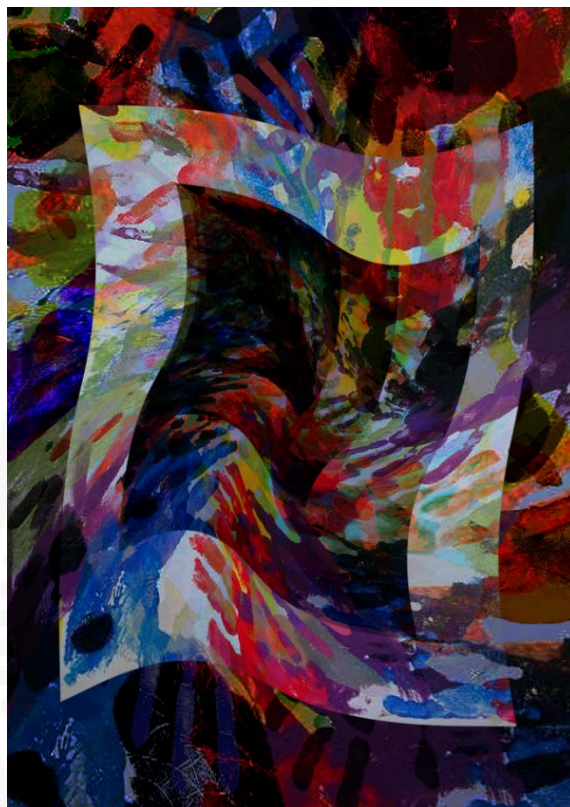
เนื่องจากสถานการณ์โควิด 19 ทำให้ทางคณะผู้วิจัยไม่สามารถเรียกซ้อมการแสดงครั้งที่ 3 ได้ จึงได้แก้ไขด้วยการให้นักแสดงฝึกซ้อมที่บ้าน และผู้ฝึกซ้อมการแสดงติดตามความก้าวหน้าของนักแสดง

ตารางที่ 3 พัฒนาการของนักแสดง

วัน / เดือน / ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ / ปัญหา	แนวทางการแก้ไข
7 ธันวาคม 2563	ซ้อมการแสดง	ชิน	เป็นตัวของตัวเองสูง และมีการสร้างลักษณะท่าทางที่ชัดเจน แต่ยังไม่ตรงตามที่ต้องการ เนื่องจากตัวละครเป็นออสติก จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับการสื่อสารผ่านท่าทางและสีหน้า	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับท่าทางการแสดง - อธิบายความเป็นมาของเรื่อง การกระทำของตัวละครแต่ละครั้ง ทำเพื่ออะไร - ลองสวมบทบาทโดยการให้แสดงตามท่าทางที่เราได้วางไว้
14 ธันวาคม 2563	ซ้อมการแสดง	ชิน	มีความเข้าใจมากขึ้น สามารถเข้าถึงบทบาทได้	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มอารมณ์สีหน้าให้กับตัวละครมากยิ่งขึ้น - พยายามผ่อนคลายอารมณ์นักแสดงไม่ให้เครียดเกินไป
14 ธันวาคม 2563	ซ้อมการแสดง	แม่	เป็นคนที่ค่อนข้างมีพลังที่สูง เป็นคนเปิดรับและพร้อมจะทำ แต่ไม่ค่อยดูแลตัวเอง เนื่องด้วยอยากจะเต็มที่กับบทบาท	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับท่าทาง - บอกสิ่งที่ต้องการละให้นักแสดงทำการฝึกซ้อมสม่ำเสมอกับฉากนั้น - บอกวิธีการปกกันเสียงในซีนกรีดร้องให้ได้มากที่สุด

3.1.13 การกำหนดแนวคิดภาพ (Concept Image)

จากการรวบรวมข้อมูลจากสารคดี และได้วิเคราะห์จากอารมณ์ความรู้สึกที่ได้จากใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง (Theme) ที่ว่า “มนุษย์คือความไม่สมบูรณ์แบบ” เพื่อจำกัดขอบเขตการสร้างสรรค์ผลงาน และออกมาเป็นแนวคิดภาพ (Concept Image) ดังนี้

ภาพประกอบ 3.15 : แนวคิดภาพ (Concept Image)

จากภาพจะเห็นได้ว่ามีรูปมือจำนวนมากหลากหลายสีได้แทนถึงมนุษย์ทุกคน ที่มีความแตกต่างกัน จึงสะท้อนถึงการเปรียบเทียบ ไม่ว่าจะเป็ขนาดและสี กับภาพมือแปะทับกันหลายชั้น กดทับกันไปมา จนทำให้เกิดการทับถมกันมากขึ้น จนกลายเป็นการหล่อมล้่า ส่วนกรอบที่อยู่ในภาพแทนบรรทัดฐานของสังคม ที่บีบอัดเข้ามาทำให้เกิดความบิดเบี้ยวทั้งสังคมและมนุษย์ด้วยกันเอง

ในด้านของสีที่ผู้วิจัยนำมาใส่ แนวคิดภาพ (Concept Image) คือการหยดสีขาวลงไป แทนถึงมนุษย์ ซึ่งจากคำนิยามของมนุษย์ คือ สิ่งมีชีวิตที่มีจิตใจสูงส่ง สมบูรณ์แบบ

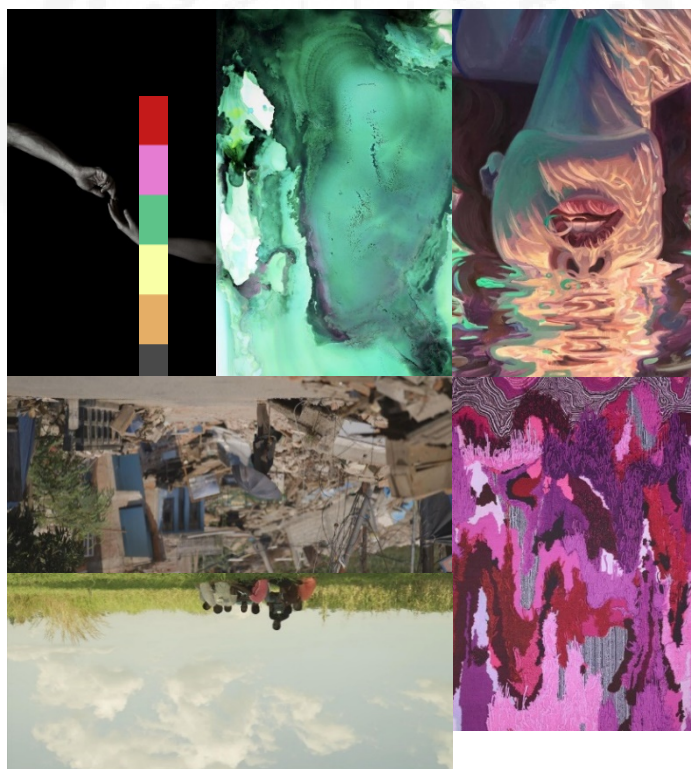
ส่วนการหยดสีลงไป เพื่อแสดงถึงบรรทัดฐานทางสังคม ไม่ว่าจะเป็จารีต ประเพณี ศีลธรรม หรือกฎหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่มากดทับค้ำว่ามนุษย์

ผสมสีทั้งหมดเข้าด้วยกัน ด้วยการคน สีทั้งหมดที่ผสมไปจะค่อยๆ บิดเบี้ยวและกลายเป็นสีดำในที่สุด “ทำให้เราเห็นว่าสีขาวจากที่เป็นสีแทนมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์แบบและเมื่อผ่านการคนซ้ำ ๆ ก็กลายเป็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์”

3.1.14 การกำหนดอารมณ์ของภาพ (Mood and Tone)

จากแนวคิดการออกแบบ (Concept Design) ที่ได้จากการวิเคราะห์แก่นของภาพยนตร์ ทางฝ่ายผู้กำกับศิลป์ได้ดึงสีและความรู้สึกที่จะนำมาใช้เป็นอารมณ์ของภาพ (Mood and Tone) ในภาพยนตร์ ได้แบ่งออกเป็นสองส่วน เพื่อต้องการให้มันแยกกันชัดเจนระหว่างสองส่วน

ส่วนแรกสารคดีจะเลือกใช้โทนสีให้คงความเป็นธรรมชาติมากที่สุด ส่วนที่สองนั้นคือ ส่วนของความทรงจำกับความรู้สึกของช่วงเวลานั้นๆของผู้เข้าร่วมวิจัยจะเลือกใช้โทนสีที่ดูฉลาดและสื่อนัยยะทางอารมณ์ของ ฉากนั้นๆ ให้ตรงกับคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลและสามารถสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจตัวละครมากที่สุด

ภาพประกอบ 3.16 : การกำหนดอารมณ์ของภาพ (Mood and Tone)

3.1.15 การออกแบบสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก

3.1.15.1 การหาข้อมูลสำหรับออกแบบสถานที่

การออกแบบงานสร้างจากบทภาพยนตร์เรื่อง ไร้สิ้นเสียง ที่ได้รับข้อมูลมาจากผู้เข้าร่วมวิจัยและนำมาดัดแปลงออกมาเป็นโลกในห้วงความคิด

สถานที่ได้แก่

1. ฟุ้งหญ้า

ภาพประกอบ 3.17 : อ้างอิงเล่นทำฝนจากสารคดี

เล่นน้ำฝน : ได้นำมาจากข้อมูลที่ได้จากสารคดี เป็นวิดีโอที่ผู้เข้าร่วมวิจัยถ่ายบุตรที่เป็นเด็กก้อทิสติกกำลังเล่นน้ำฝนอย่างมีความสุข

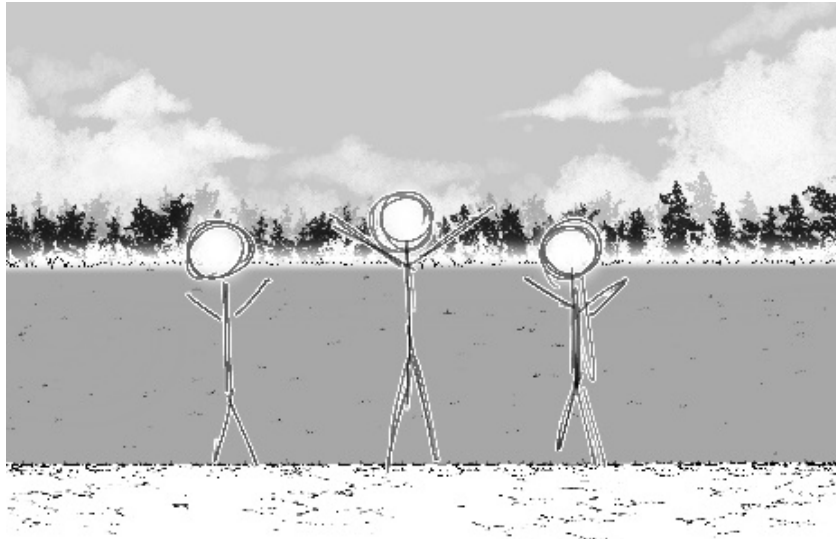

ภาพประกอบ 3.18 : อ้างอิงฟุ้งหญ้า

3.1.15.2 การออกแบบสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

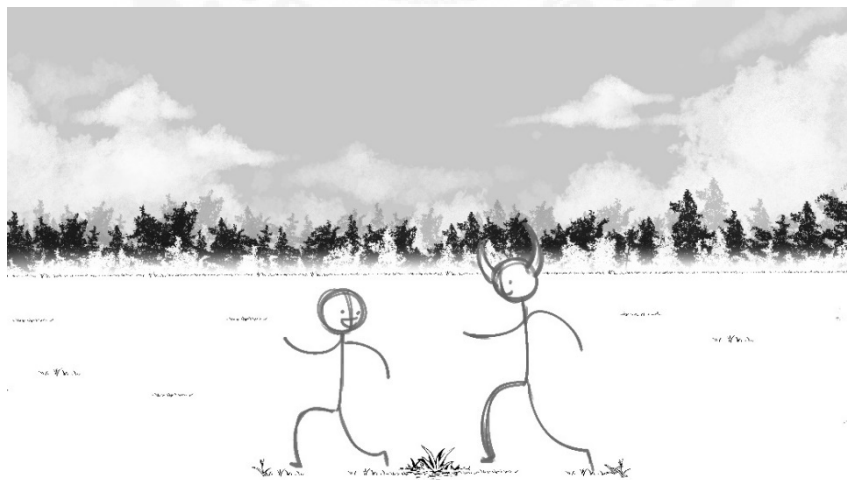
จากแนวคิดการออกแบบ (Concept Design) และอารมณ์ของภาพ (Mood and Tone) ที่ได้กล่าวถึง ทางผู้กำกับได้ให้ทางฝ่ายผู้กำกับศิลป์ออกแบบสถานที่ทั้งหมดให้สอดคล้องกับตัวข้อมูลสารคดีและหวังความทรงจำดังนั้นจึงได้มีการออกแบบดังต่อไปนี้

ภาพร่าง : สถานที่

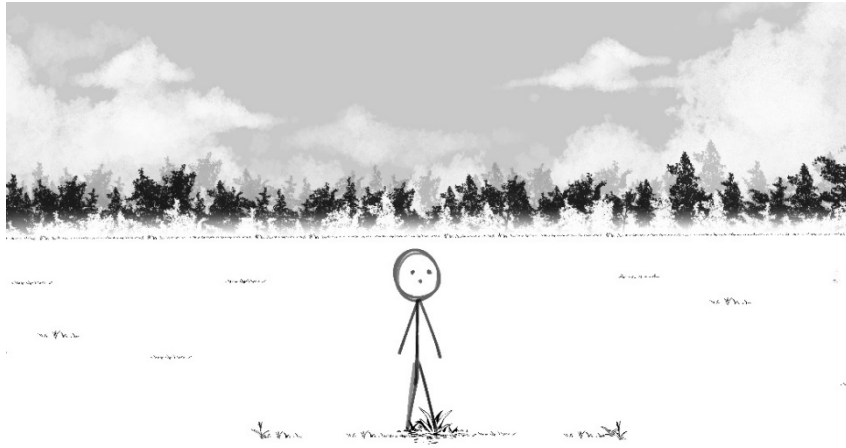
ภาพประกอบ 3.19 : ร่างภาพเล่นน้ำฝน

เล่นน้ำฝน : เป็นโลกที่มีแต่ความสุข ฝ่ายกำกับศิลป์จึงได้ออกแบบให้เป็นทุ่งนา

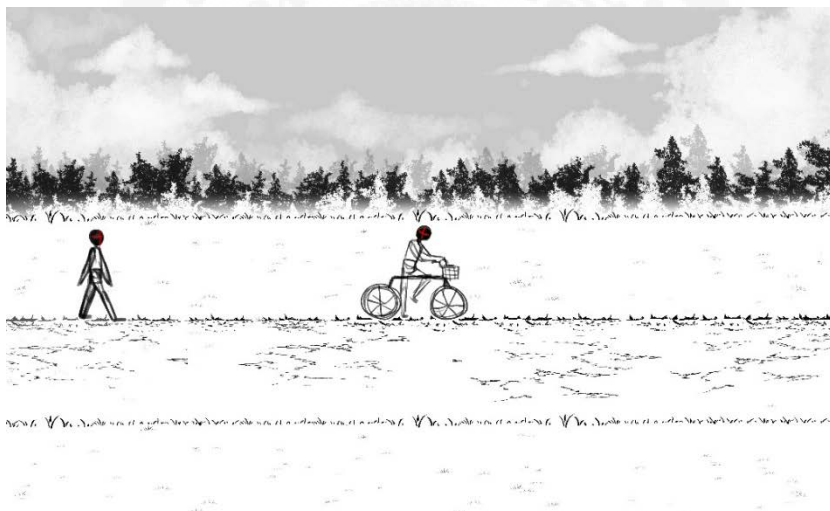
ภาพประกอบ 3.20 : ร่างภาพวิ่งเล่นกับควาย

วิ่งเล่นกับควาย : เป็นเป็นโลกที่เต็มไปด้วยความแปลกประหลาด ฝ่ายกำกับศิลป์จึงได้ออกแบบให้เป็นทุ่งหญ้าโล่ง

ภาพประกอบ 3.21 : ร่างภาพทุ่งหญ้า

ทุ่งหญ้า : เป็นเป็นโลกที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมของชุมชน

ภาพประกอบ 3.22 : ร่างภาพปั่นจักรยาน

ปั่นจักรยาน : เป็นเป็นโลกที่จะก้าวสู่ความเป็นจริง ฝ่ายกำกับศิลป์จึงได้ออกแบบให้เป็นคันทาที่ทอดยาวไปสู่โลกของแม่

KEY VISUAL : การจัดสถานที่

ภาพประกอบ 3.23 : Key Visual เล่นน้ำฝน

เล่นน้ำฝน : นำข้อมูลมาจากสารคดีที่จีนเล่นน้ำฝนอย่างมีความสุข

ภาพประกอบ 3.24 : Key Visual วึ่งเล่นกับควาย

วึ่งเล่นกับควาย : มุมมองของจีนที่มันสื่อถึงอารมณ์สดใสในโลกของเขา

ภาพประกอบ 3.25 : Key Visual ปันจักรยาน

ปันจักรยาน : เป็นสถานที่ เดินทางไปสู่โลกความรู้สึกของแม่

ภาพประกอบ 3.26 : Key Visual กลุ่มญาติ

กลุ่มญาติ : เป็นสถานที่ เจอกับกลุ่มญาติที่เข้ามาจะทำร้าย โลกในมุมมองของแม่จะหม่น ไม่สดใส เหมือนจีน

สถานที่ถ่ายทำ

เนื่องจากเป็นสถานที่ใช้ถ่ายทำเป็นทุ่งนาทั้งหมดทางคณะผู้วิจัยจึงตั้งสัจใจที่จะไปถ่ายทำที่นครนายก ที่มีลักษณะทุ่งคล้ายกับโคราช

ภาพประกอบ 3.27 : สถานที่ถ่ายทำเล่นน้ำฝน

ภาพประกอบ 3.28 : สถานที่ถ่ายทำญาติ

ภาพประกอบ 3. 29 : สถานที่ถ่ายทำปبيبคอชิน

ภาพประกอบ 3.30: สถานที่ถ่ายทำทุ่งหญ้า

ภาพประกอบ 3.31 : สถานที่ถ่ายทำป้นจักรยาน

3.1.15.3 การออกแบบอุปกรณ์เพื่อใช้ประกอบฉาก

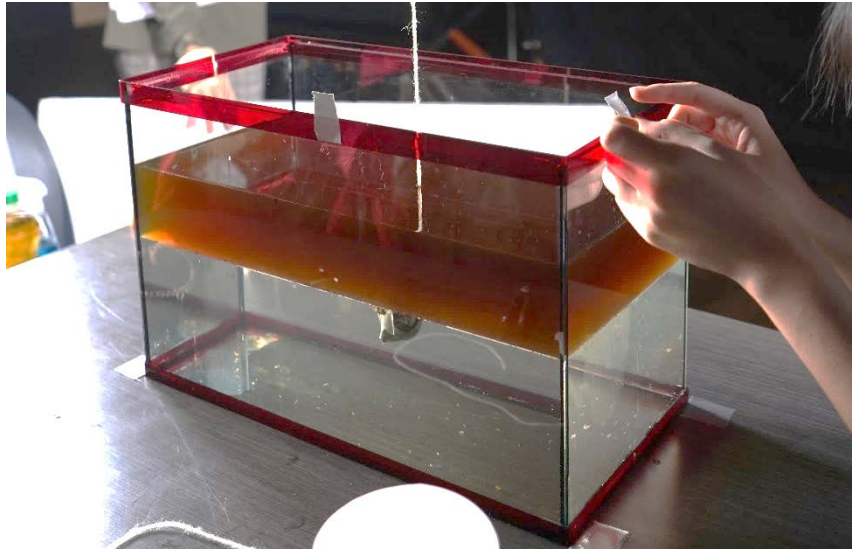
ภาพประกอบ 3.32 : ร่างกายยา

ยา : จากการศึกษาข้อมูลทำให้รู้ว่ายาพวกนี้จะไปออกฤทธิ์ต่อระบบของสมองโดยตรงเพื่อลดการสั่งการพฤติกรรม ดังกล่าวจึงเป็นยาที่ไม่ควร กินเยอะมาก

ภาพประกอบ 3.33 : ยา

ยา : ส่วนที่เพิ่มเข้ามา หนึ่งพยายามสร้างขึ้นมาเป็นยารักษาเด็ก พอเป็นมุมมองของชินที่จะมองเป็นลูกอมไป ที่เป็นหน้าคนเพราะยาก็คือความต้องการให้เด็กที่เป็นออทิสติกกลับมาเป็นปกติ

ภาพประกอบ 3.34 : ตู้ปลา

ตู้ปลา : ฝ้ายซิลิโคนได้สร้างขึ้นจากการแยกชั้นน้ำสกปรกกับน้ำสะอาด เป็นการเปลี่ยนจากสิ่งสกปรกเป็นสิ่งสะอาด แทนคอกของอหิวตศิกที่พอยาไหลลงคอกไปก็จะทำให้เขาอาการดีขึ้น

ภาพประกอบ 3.35 : ร่างภาพตุ๊กตา

ตุ๊กตา : ได้จากข้อมูลจากสารคดี ที่เราได้เอามาตีความ จากการแสดงออกของน้อง ที่ชอบวาดรูปสัตว์ และตุ๊กตา ส่วนตุ๊กตานั้นมักเป็นของขวัญโดยแฝงนัยให้เด็กมีความอดทน และเข้มแข็ง โดยเฉพาะสำหรับเด็กที่กำลังเจ็บป่วย ไม่สบาย

ภาพประกอบ 3.36 : ร่างภาพตุ๊กตา

ตุ๊กตา : ที่ฝ่ายศิลป์ออกแบบให้ตุ๊กตาขาด เพราะได้มาจากข้อมูลในสารคดีที่มีกล่าวถึงการเล่นของเด็กเล่นที่ไม่ระมัดระวังทำให้ของพังเสียหายเสมอ

ภาพประกอบ 3.37 : ร่างภาพลูกโป่ง

ลูกโป่ง : ลูกโป่งเป็นตัวแทนของความสุขแต่ก็ยิ่งแฝงไปด้วยความอันตรายถึงชีวิต ที่ตัวแม่นั้นไฟหา แต่พอได้กลับมาอยู่โคราชกับพบ กับสิ่งที่ตัวเองหวัง ลูกโป่งจึงแตกทีละใบ จนเหลือแต่สีดำ

ภาพประกอบ 3.38 : ลูกโป่ง

ภาพประกอบ 3.39 : ร่างภาพไม้

ไม้ : ไม้ที่ใช้สำหรับตีผีไล่ผี บริเวณด้านบนจะพันด้วยด้ายสีแดงเป็นหวายที่พระที่มีคาถาอาคม ทำไว้ให้ไล่สิ่งอัปมงคล สิ่งไม่ดี ภูตผีปีศาจต่าง ๆ ที่ไม่ประสงค์ดีต่อเรา ไล่ให้ห่างไกลจากตัวเรา ความรู้สึกของพิธีกรรมมาให้

ภาพประกอบ 3.40 : ไม้

ไม้ : แต่ทางฝ่ายศิลป์จะใช้คำคำทอแทนการเขียนยันต์ ที่ใช้สีแดงให้มันไม่มงคล

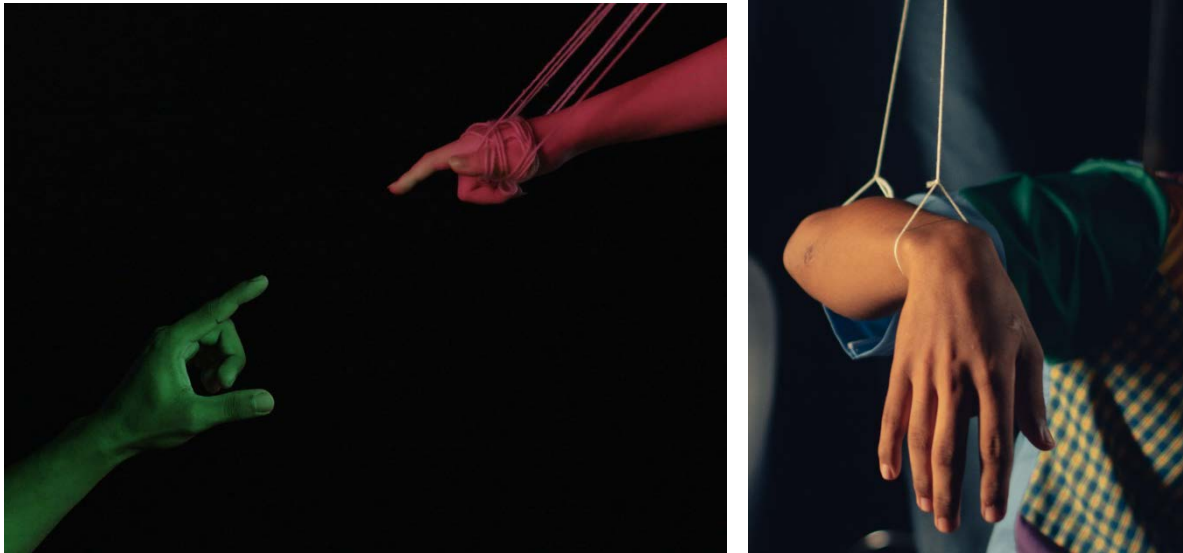

ภาพประกอบ 3.41 : ร่างภาพมือ

มือ : ฝ่ายศิลป์ออกแบบมากจากผู้คนหลากหลาย ที่ใช้สายตามอง และปากพูดเกี่ยวกับออตติสติก

ภาพประกอบ 3.42 : มือ

ภาพประกอบ 3.43 : สายสัญญาณ

สายสัญญาณ : ทางฝ่ายศิลป์ได้นำมาจากข้อมูลในสารคดีที่ชาวบ้านนำพันรอบบ้านไม่ให้เข้าบ้านได้ และได้นำมาออกแบบคือการจุดรั้งไม่ให้ความสุข

ภาพประกอบ 3.44 : ควาย

ควาย : ฝ่ายศิลป์นำมาจากข้อมูลในสารคดีที่ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าชินชอบวิ่งเล่นกับควาย

3.1.16 การออกแบบเครื่องแต่งกาย

3.1.16.1 แนวคิดการออกแบบ

จากข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลที่ให้ข้อมูลมา ทางฝ่ายศิลป์ได้ทำการออกแบบให้สอดคล้องกับข้อมูล และรวมสิ่งต่าง ๆ จากชีวิตประจำวันของผู้ให้ข้อมูลเข้ามาออกแบบเข้าด้วยกันได้อย่างลงตัว ให้แสดงถึงเอกลักษณ์ของตัวแม่ และชิน เพื่อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกัน

โดยมีแนวทางการออกแบบเสื้อผ้าตัวละครดังนี้

ภาพประกอบ 3.45 : ซ้าย ร่างภาพ ชุดแม่ / ขวา ชุดแม่

เน้นการออกแบบไปตามข้อมูล ด้านนอกจะเป็นเสื้อลายสก๊อตสีน้ำตาลคลุมด้านนอก เปรียบเหมือนการปกปิดความทุกข์และความเจ็บปวดต่าง ๆ ที่โดนการทำ ส่วนผ้าถุงแสดงถึงถิ่นที่อยู่ว่าเรื่องที่เกิดอยู่ที่ไหน

ภาพประกอบ 3.46 : ซ้าย ร่างภาพ ชุดจีน / ขวา ชุดจีน

พยายามดึงเอาสีจากงานศิลปะของจีนมาใช้อ้างอิง และกางเกงมาจาก กางเกงสีแดงตัวโปรดที่ชื่นชอบ และสกปก แสดงถึงการเป็นอยู่ของจีนในโคราช โดยส่วนเสื้อจะประกอบไปด้วยผ้าถุงที่นำมาคลุมตัว แสดงถึงความแปลกจากการนำผ้าถุงเป็นเครื่องแต่งกาย และเสื้อนั้นจะมีสีสันหลากหลายที่นำผ้าต่าง ๆ มาเย็บติดกัน เพื่อแสดงถึงธรรมชาติ และจิตนาการของจีน

ภาพประกอบ 3.47 : ซ้าย ร่างภาพ ชุดควาย / ขวา ชุดควาย

ออกแบบตัดแปลงมาจากชุดตัวตลกพร้อมกับข้อมูลในสาระคดีเพราะในโลกของจีน ควายเป็นเพื่อนของเขา จีนมักจะมาวิ่งเล่นกับควายเพราะไม่มีเพื่อน เราจึงทำชุดนี้ขึ้นมาอย่างแรกคือเพื่อสะท้อนตัวตนของจีนที่หลายคนมองว่าเป็นตัวตลก แต่ในทางกลับกันควายตัวนี้ก็กลับสร้างความสุขให้จีนได้

3.1.17 การแต่งหน้าและผม

ภาพประกอบ 3.48 : ซ้าย ร่างภาพ แต่งหน้าทำผมแม่ / กลาง ขาว แต่งหน้าทำผมแม่

แสดงให้เห็นถึงความเศร้าโศกที่เกิดขึ้นและฝังอยู่ในจิตใจของแม่ เนื่องจากตัวละครของแม่เป็นแม่ที่ต้องดูแลลูกที่เป็นออทิสติกถึงสองคน ท่ามกลางความโดดเดี่ยวนี้ยังต้องมาเจอกับคนรอบข้างที่ไม่เข้าใจ ทั้งยังทำร้ายและขี้ใจเลวเพราะคิดว่าเป็นผี แม่จึงกลายเป็นคนที่เข้มแข็งเพื่อเป็นที่พึ่งพาของลูก ทั้งที่ภายในนั้นมีความเศร้าโศกอยู่บริเวณปากมีการกากบาทไว้ เปรียบเหมือนกับการปกปิด ไม่ให้เห็นด้านที่อ่อนแอ

ภาพประกอบ 3.49 : ซ้าย ร่างภาพ แต่งหน้าทำผมซิน / ขาว แต่งหน้าทำผมซิน

การออกแบบคือเน้นสีฉูดฉาดของการแต่งแต้มบนใบหน้า แสดงถึงความอิสระของตัวซิน และสีที่แทนถึงการถูกป้ายจากมุมมองของคนอื่น ที่กระทำต่อตัวซิน และแสดงถึงความแปลกประหลาดของตัวซิน

ภาพประกอบ 3.50 : แต่งหน้าชาวบ้าน

การออกแบบจะเน้นไปที่การแต่งหน้าที่ดูแปลก ใส่ความบิดเบี้ยวเข้าไป ตาเปรียบเสมือนการใช้สายตามองด้วยการดูถูก และปากเปรียบเสมือนการใช้วาจาโจมตี ต่ออหิสติก

3.1.18 การจัดองค์ประกอบภาพ

การปรับระหว่างผู้กำกับภาพกับผู้กำกับเป็นสิ่งที่สำคัญ เพื่อที่จะให้ได้ภาพตามที่ต้องการจะสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุด

ทางผู้กำกับได้ปรึกษาเรื่องการวางขนาดภาพกับผู้กำกับภาพให้เหมาะสมกับตัวบทภาพยนตร์ให้ได้มากที่สุด ซึ่งขนาดภาพที่เลือกใช้เพื่อให้ภาพนั้นสามารถเล่าเรื่องและยังบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมในส่วนของสารคดี และหวังความทรงจำได้ โดยขนาดภาพที่เลือกใช้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

องค์ประกอบภาพใน ส่วนสารคดี มักใช้กฎสามส่วน (Rule of Thirds) และ เส้นนำสายตา (Leading Line) เป็นส่วนใหญ่

ภาพประกอบ 3.51 : กฎสามส่วน (Rule of Thirds)

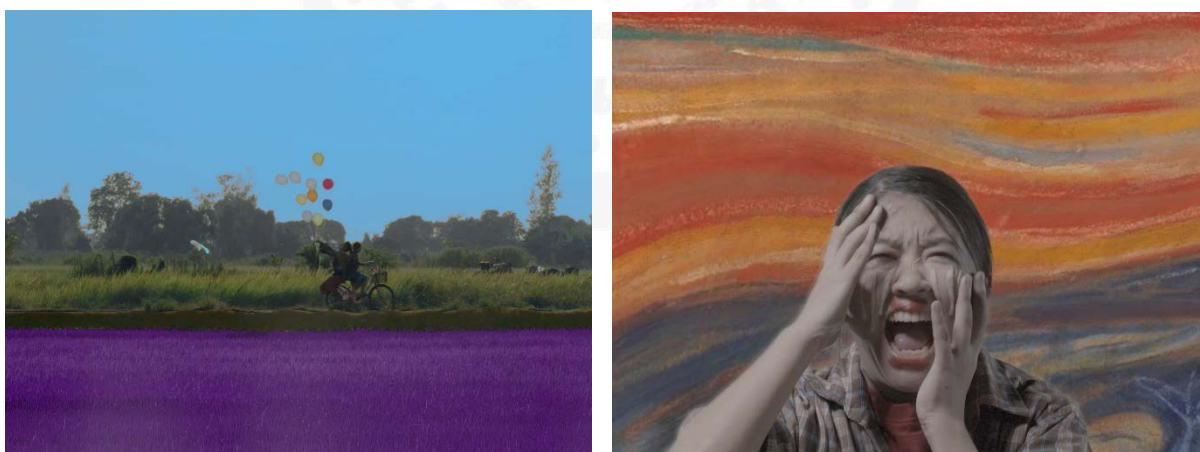
ส่วนของห้วงความทรงจำ จะใช้การความสมดุลขององค์ประกอบ (Balancing Element) และความสมมาตรกับรูปแบบ (Symmetry And Pattern)

ภาพประกอบ 3.52 : ความสมดุลขององค์ประกอบ (Balancing Element)

3.1.19 การวางมุมกล้อง

ทางผู้กำกับต้องการแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบศิลป์ที่แสดงข้อมูลในส่วนของสารคดี ทางผู้กำกับภาพจึงเลือกใช้ภาพกว้าง (Wide Shot) เป็น ภาพกว้างบ่งบอกสถานที่ เป็นส่วนใหญ่ ส่วนที่ต่างออกไปคือการใช้ภาพเต็มหน้า (Closeup) และ ภาพเต็มหน้าถึงดวงตา (Ex-Closeup) เพื่อสื่อความรุนแรงของอารมณ์ของผู้ให้ข้อมูล

ภาพประกอบ 3. 53 : ซ้าย ภาพกว้าง (Wide Shot) / ขวา ภาพเต็มหน้า (Closeup)

ภาพครึ่งตัว (Medium Shot) มักใช้ในการสัมภาษณ์และ ภาพแทรกระยะใกล้ (Insert) และ ภาพแทรกระยะใกล้มาก (Insert Closeup) ใช้เพื่อสื่อเป็นนัยยะต่าง ๆ

ภาพประกอบ 3.54 : ภาพแทรกระยะใกล้มาก (Insert Closeup)

3.1.20 การเคลื่อนกล้อง

ทางคณะผู้วิจัยไม่เลือกใช้การเคลื่อนกล้องเพราะต้องการให้มีกลิ่นอายและทำความเคารพหนังที่ใช้ในการหาข้อมูล

3.1.21 การจัดแสง

ส่วนของสารคดีพยายามใช้แสงที่เกิดขึ้นมาจากธรรมชาติและไฟที่ออกแบบเพื่อประกอบอยู่ในฉาก (Practical Light) เพื่อความสมจริงของส่วนสารคดี

ในส่วนของห้วงความทรงจำ ทำให้แสงที่ออกมามีทั้งความสว่าง (High Key) และความมืด (Low Key) ส่วนต่างของความสว่างและความมืดนั้นชัดเจนเพื่อให้ผู้ชมแยกออกว่ามันคือภาพของความทรงจำไม่ก็ความคิด ความรู้สึกของตัวให้ข้อมูลและทำให้ผู้รับชมเข้าใจว่าตนกำลังชม ส่วนไหนระหว่างสารคดีและห้วงความทรงจำ

ภาพประกอบ 3.55 : จัดแสงโทนมืด (Low Key)

3.1.22 อุปกรณ์การถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ในส่วนของสารคดี ได้เลือกใช้กล้อง Cannon 80D ของทางมหาวิทยาลัยในการถ่าย

ส่วนของการถ่ายทำเรื่องแต่ง (Fiction) เลือกใช้กล้อง Sony PXW-FS7 ที่มี Matt Box ในตัว ที่มีอุปกรณ์ช่วยเรื่องกันแสงไม่ให้เข้ามาในเลนส์ในตอนถ่ายกลางทุ่งนาได้ เป็นกล้องจากทางวิทยาลัยใช้ถ่ายกลางทุ่งนาและในห้องถ่ายทำของมหาวิทยาลัยตลอดทั้งเรื่อง จึงทำให้ประหยัดงบประมาณไปได้มาก

ในส่วนของเลนส์ที่นำมาใช้นั้นเป็นเลนส์ Samyang Lenses จากทางมหาวิทยาลัย ซึ่งมีเลนส์หลากหลายระยะให้เลือกใช้

ส่วนไฟ จะให้ในห้องถ่ายทำของมหาวิทยาลัย ทางคณะผู้วิจัยได้ยืมอุปกรณ์จากทางมหาลัยมาใช้ในการถ่ายทำ

3.1.23 งบประมาณ

3.1.23.1 การประเมินงบประมาณ

ตารางที่ 4 ประเมินงบประมาณ

รายละเอียด	ราคา
เก็บข้อมูล	500
การเดินทาง	10000
สวัสดิการ	15000
สถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก	15000
เสื้อผ้านักแสดง	10000
ค่าตัวนักแสดง	10000
ค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	10604
รวม	71104

3.1.23.2 การขอรับการสนับสนุน

ในขั้นตอนของการทำงาน ได้มีการขอรับทุนสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. MTI Professional Make up
ได้รับผลิตภัณฑ์ความงามสนับสนุนการสร้างภาพยนตร์ เป็นมูลค่า 10,000 บาท
2. บริษัท ดีเดล จำกัด
ได้รับน้ำดื่มสนับสนุนการสร้างภาพยนตร์ เป็นจำนวน 20 แพ็คใหญ่
3. วัดบางอ้อ
เอื้อเพื่ออุปกรณ์อำนวยความสะดวกโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
4. ชุมชนหนองแสง
เอื้อเพื่ออุปกรณ์อำนวยความสะดวกและสถานที่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
5. บ้านเขียวทอง
เอื้อเพื่อที่พักโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
6. บ้านแตงนารา
เอื้อเพื่อที่พักโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
7. บ้านทองดอน
เอื้อเพื่อที่พักโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
8. คุณชาญนรง โควตระกูล
เอื้อเพื่อสถานที่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3.1.23.3 การบริหารจัดการงบประมาณ

หลังจากได้คุยปรึกษากันในคณะผู้วิจัย จึงได้ขอสรุปจำนวนเงินจากส่วนที่สมาชิกในกลุ่มต้องจ่ายเฉลี่ยคนละ 8,888 บาท เป็น 71,104 บาท จำนวนสมาชิก 8 คน เพื่อให้ทุนสนับสนุนในส่วนเครื่องสำอาง และน้ำดื่มมา จำทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายในบางส่วนออกไปได้ ทำให้มีเงินสำหรับใช้จ่ายในการถ่ายทำภาพยนตร์ รวมถึงค่าใช้จ่ายฉุกเฉินต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 71,104 บาท

เงินในแต่ละส่วนที่จัดสรรไว้ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่กำหนด แต่จะมีส่วนของค่าเดินทาง และค่าแต่งหน้านักแสดงที่เกินจากงบที่จัดสรรไว้ เนื่องจากมีสถานะการโควิดเข้ามา แต่ก็สามารถชดเชยได้จากเงินที่เหลือในส่วนอื่นและเงินค่าใช้จ่ายฉุกเฉินที่กันเอาไว้ก่อนแล้ว โดยไม่มีการเก็บเงินสมาชิกเพิ่ม ซึ่งหลังจากใช้จ่ายในการสร้างภาพยนตร์เสร็จทั้งสิ้น ได้มีการนำเงินส่วนที่เหลือ

3.1.24 ตารางการถ่ายทำ

BREAKDOWN									
CALL TIME: 05.30 SHOOTING: 08.30 On Location: 07.30 Make up: 08.00					วันเสาร์ ที่ 9 มกราคม 2564 ทุ่งนา ต.บางอ้อ อ.บ้านนา จ.นครนายก (ใกล้วัดอัมพวัน)			<h1>Q1</h1>	
DIR. ปุณ DP มังกร PRODUCER ลีโอ					Ext.				
No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes	
1	08.30-09.10	7	3	LS		ปั่นจักรยาน (พบญาติ)	-จักรยาน -ลูกโป่งสี ดำ		
พักรับประทานอาหารเช้า 9.10									
2	10.00-10.20	2	2	MS		แม่ยื่นยา	ยา		
3	10.30-10.50	5	1	Low angle		แม่มองจีน		*ต้องถ่าย ย้อนแสง เห็นดวง อาทิตย์	
4	11.00-11.20	7	5	CU		ญาติฟาดไม้ไล่แม่	ไม้ไล่ผี		

ภาพประกอบ 3.56 : ตารางถ่ายวันที่ 1 หน้าที่ 1

No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
5	11.30-11.50	1	1	CU		จีนเล่นน้ำฝน		
6	12.00-12.30	1	2	LS		เล่นน้ำฝน		*จีนเดิน ออกจาก เฟรม ต้อง ไป continue กับจีนเดิน ย้ายไปบน เสื่อ
7	12.40-13.10	7	4	MS		กลุ่มญาติ ถือไม้ไล่ผี		
พักรับประทานอาหารเที่ยง 13.10 + ย้ายเซต								
8	15.00-15.30	6	1	VLS		แม่รอจีน	-จักรยาน -กลุ่ม ลูกโป่ง	
9	15.30-16.00	6	2	VLS		ปั่นจักรยาน ปล่อย ลูกโป่ง	-จักรยาน -กลุ่ม ลูกโป่ง	*เหลือลูกสี ดำที่ไม่ลอย ออกจาก เฟรม
เลิกกอง 16.30								

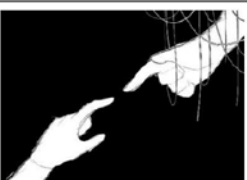
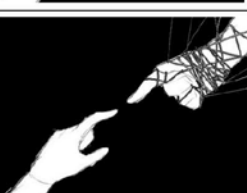
ภาพประกอบ 3.57 : ตารางถ่ายวันที่ 1 หน้าที่ 2

BREAKDOWN								
CALL TIME: 07.30 SHOOTING: 09.30 On Location: 08.30 Make up: 08.45				วันอาทิตย์ที่ 10 มกราคม 2564 ทุ่งเลี้ยงควาย ต.โคกกรวด อ.ปากพลี จ.นครนายก (อยู่ระหว่างวัดหนองเสือกับไร่หงษ์ทอง นครนายก)			Q2	
DIR. ปุณ DP มังกร PRODUCER ลีโอ				Ext.				
No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
1	9.30-10.00	5	2	High angle		จีนหลับได้คืน ไม้ จ้องมองแม่		
2	10.00-10.30	2	3	LS		จีนวิ่งเล่นกับควาย	ตุ๊กตา	*มีแมคอัพ โคลนที่ขา จีน
3	10.40-12.00	2	1	LS		จีนเดินเข้าไปบนเสื่อ	-เสื่อ -วิทยุ -โคลน (ที่ต้องเปื้อน บนเสื่อ)	*มีแมคอัพ โคลนที่ขา จีน
พักรับประทานอาหารเที่ยง 12.00								
4	13.00-13.30	3	1	LS		จีนล้มลง หงายท้อง	น้ำลาย	*ส้มแบบ หุ่นเชิด (ต้องไป Continu กับ ศดู) *หลิ้อคราบ โคลนที่ กางเกง

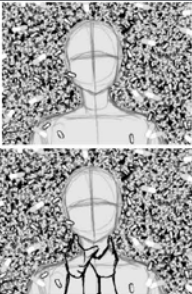

ภาพประกอบ 3.58 : ตารางถ่ายวันที่ 2 หน้าที่ 1

No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
5	13.40-14.00	3	2	CU		ชินลีนแฉิ่ง น้ำลาย ยี่ด	น้ำลาย	
6	14.10-14.30	3	3	Low angle		ชินลีมลง หงายท้อง	น้ำลาย	
เลิกกอง 15.00								

ภาพประกอบ 3.59 : ตารางถ่ายวันที่ 2 หน้าที่ 2

BREAKDOWN								
On Location: 8.00 SHOOTING 09.30			วันจันทร์ ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2564			Q3		
Make up: 8.30			INT.					
DIR. ปุณ DP มังกร PRODUCER ลีโอ			สตูดิโอ ชั้น 4 ห้อง 401					
			Scene 2 4 6 7					
No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
1	09.30-09.50	6	2	MS		มือจะแตะกัน		ใช้มือคนอื่น ได้
2	10.00-10.20	7	1	MS		มีสายสัญญาณพันมือแม่	-สายสัญญาณ	
3	10.40-11.00	7	6	MS		สายสัญญาณรัดมือแม่	-สายสัญญาณ	

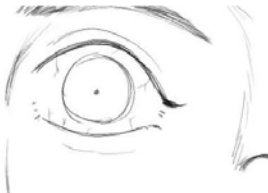

ภาพประกอบ 3.60 : ตารางถ่ายวันที่ 3 หน้าที่ 1

No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
4	11.20-11.50	2	3	CU		กลืนยา	-ยา	
พักรับประทานอาหาร ถึง 13.00								
5	13.00-14.00	4	1	MS		ล้มลงในกองยา แล้วมีมือมาบีบคอ พร้อมยา เค็ง	-ยา -มือ	
6	14.20-14.50	2	4	CU		Visual ยา	-น้ำมัน -ตู้ปลา -ลูกอม	
เลิกกอง 16.00								

ภาพประกอบ 3.61 : ตารางถ่ายวันที่ 3 หน้า ที่ 2

BREAKDOWN								
On Location: 8.00 SHOOTING 09.30					วันอังคาร ที่ 9 กุมภาพันธ์ 2564			Q4
Make up: 8.30					INT.			
DIR. ปุณ DP มังกร PRODUCER ทีโอ					สตูดิโอ ชั้น 4 ห้อง 401			
					Scene 2 7			
No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
1	09.30-10.00	2	4	CU		Visual ยา	-น้ำมัน -ตู้ปลา -ลูกอม	
2	10.20-10.35	2	2	MU		แม็ยยา	-ยา	

ภาพประกอบ 3.62 : ตารางถ่ายวันที่ 4 หน้า ที่ 1

No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
3	10.45-11.00	7	10	ECU		ปากแม่		
3	11.10-11.25	7	11	ECU		ตาซ้าย		
4	11.35-11.50	7	12	ECU		ตาขวา		

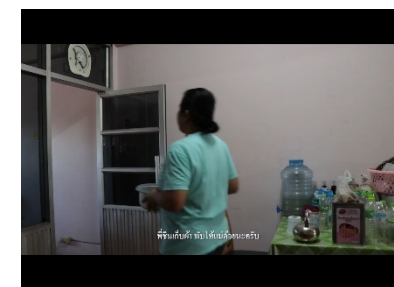
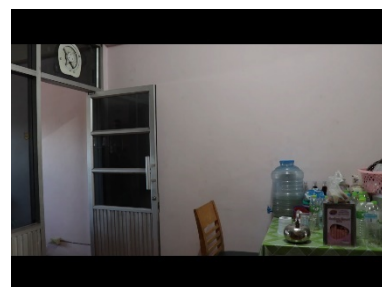
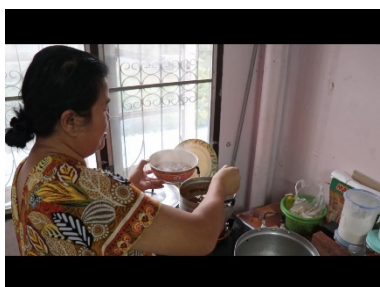
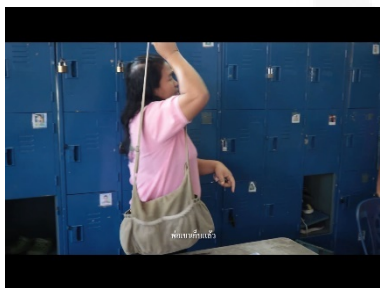
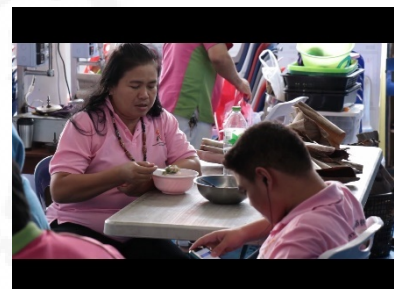
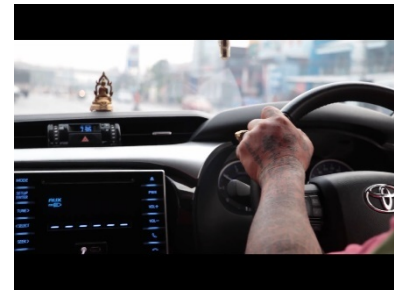
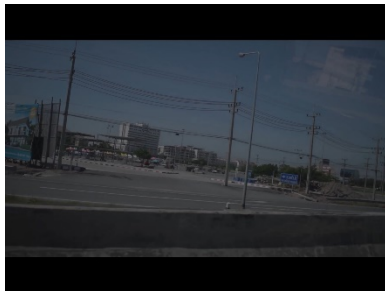
ภาพประกอบ 3.63 : ตารางถ่ายวันที่ 4 หน้าที่ 2

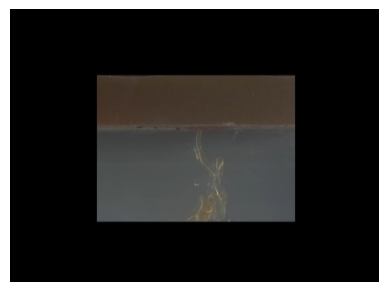
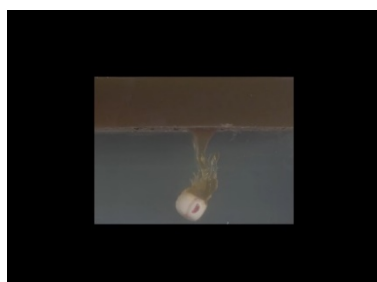
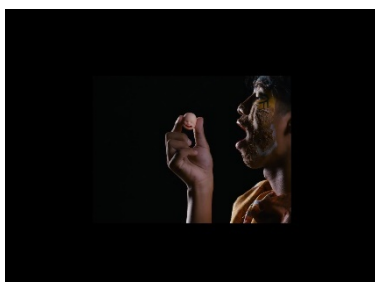
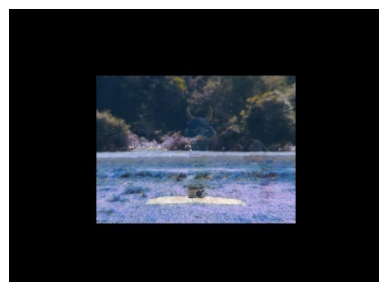
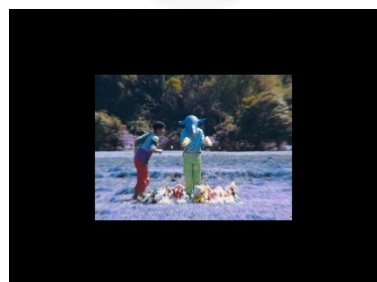
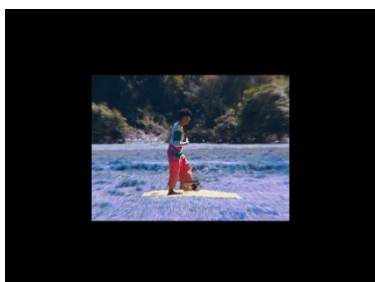
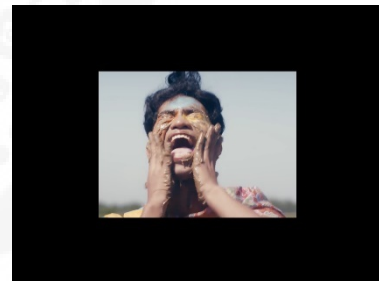
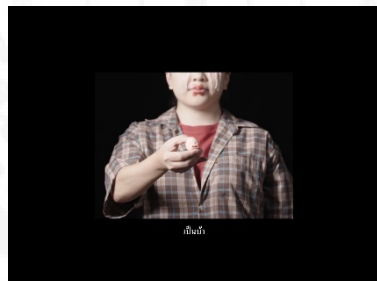
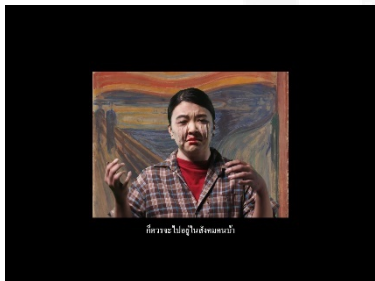
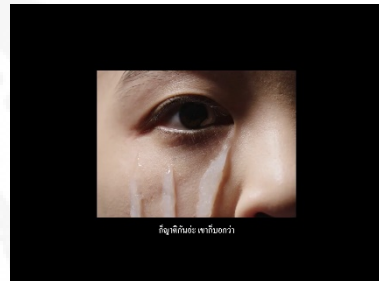
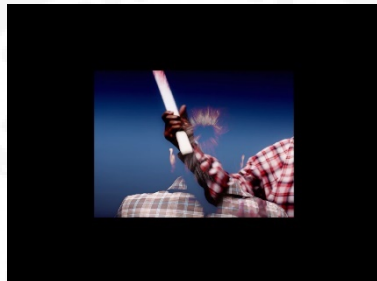
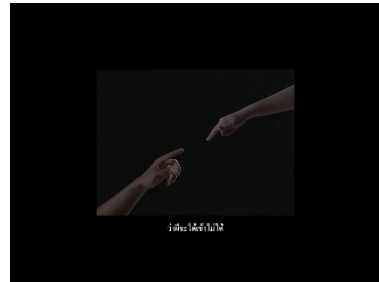
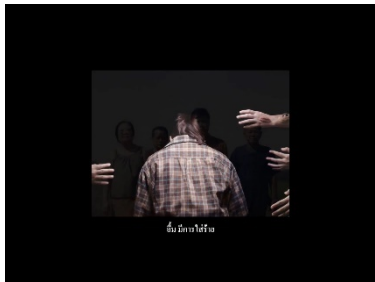
No.	Shooting Time	Sc.	Cut	Shot	Ref. Shot	Description	Art/Prop	Notes
5	12.00-12.15	7	13	CU		ทั้งใบหน้า		
พักรับประทานอาหาร ถึง 13.00								
6	13.00-13.10	7	2	MS		หลังแม่		
7	13.25-13.50	7	7	MCU		หลังแม่สั้น		
8	14.20-15.00	7	9	MS		หลังแม่ มีมือมากมายเข้ามา	-มือ 5 คู่	
เลิกกอง 16.00								

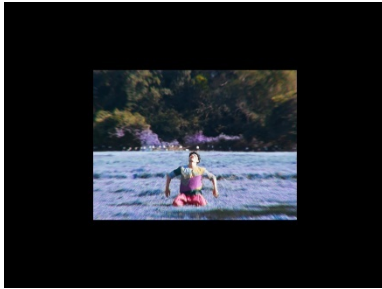
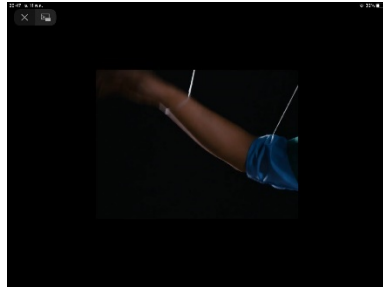
ภาพประกอบ 3.64 : ตารางถ่ายวันที่ 4 หน้าที่ 3

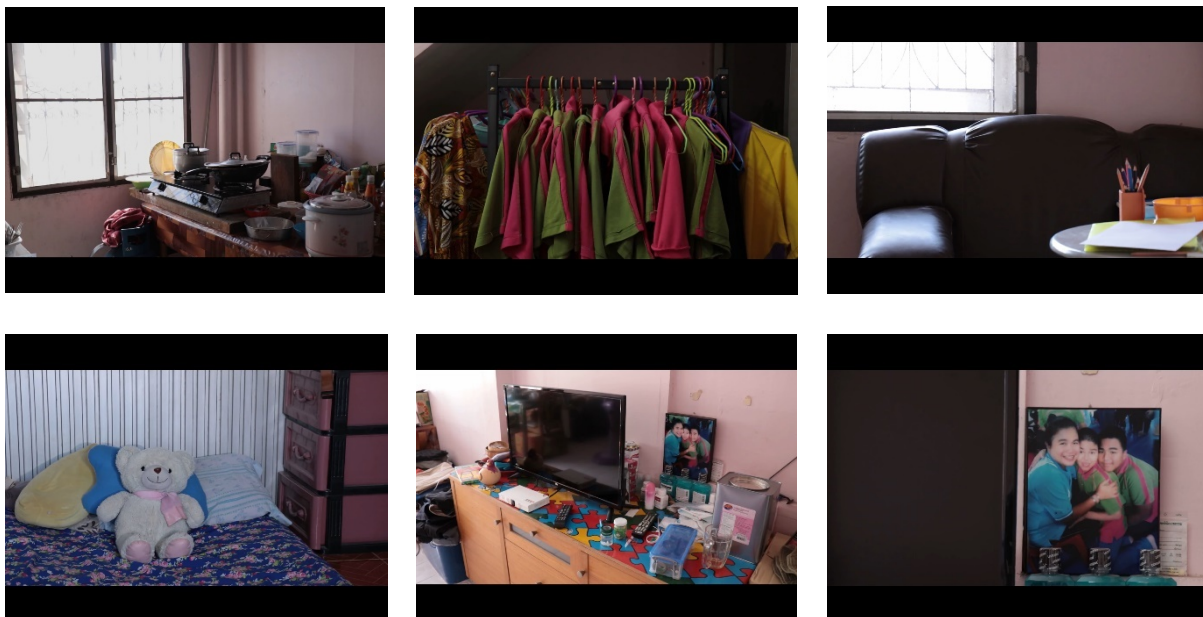
3.2 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

3.2.1 ผลงานการสร้างสรรค

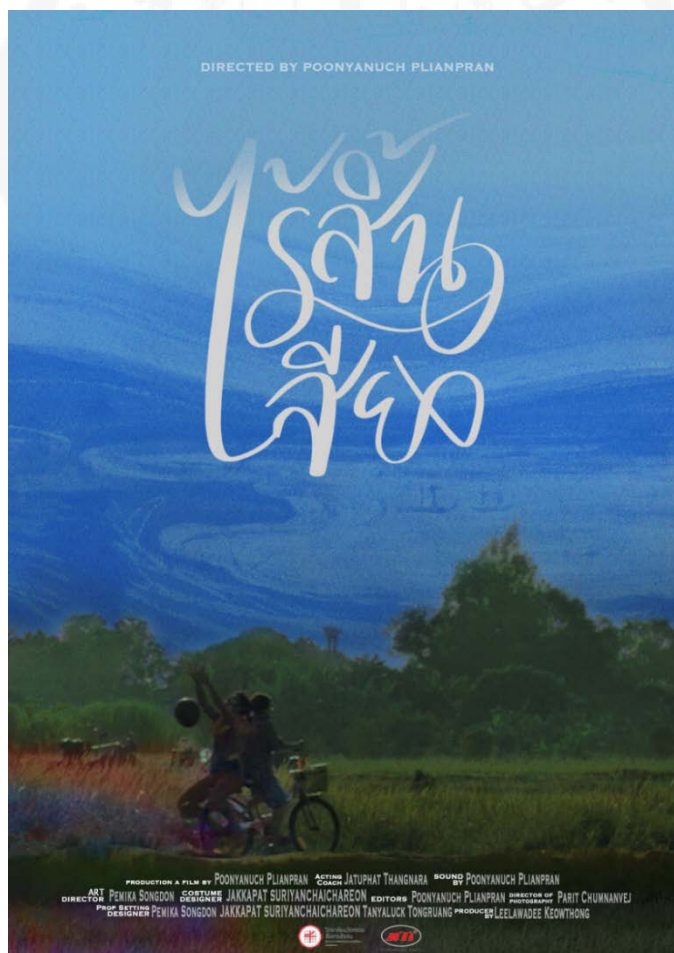

3.2.2 โปสเตอร์ภาพยนตร์

ภาพประกอบ 3.65 : โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง ไร่ส้มเสียง

ประเด็นหลักของโปสเตอร์ก็คือพื้นที่ของทุ่งนาและท้องฟ้าที่ต้องการแสดงให้เห็นบรรยากาศสถานที่จริงที่เกิดขึ้นในสารคดี นำตัวละครแม่กับลูกมาจัดวางลงในพื้นที่โดยมีสัดส่วนของตัวละครน้อยกว่า เพื่อแสดงให้เห็นถึงสังคมครอบครัวออสติกที่มีขนาดเล็กหากเทียบกับสังคมของมนุษย์โดยทั่วไป โดยสีที่เกิดขึ้นในเรื่องจะเป็นตัวบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกของทั้งสองตัวละคร โดยจะเห็นได้ชัดว่าฝั่งของลูกสีจะมีความสดใสและหลากหลายสีมากกว่า เปรียบได้กับความรู้สึกของลูก เขาได้สร้างโลกที่เต็มไปด้วยสีสันราวกับเด็กน้อย ในส่วนของโทนสีฝั่งแม่จะมีความสมจริง สีจะมีความตุนและมีตมมากกว่า เพราะต้องการจะสื่อถึงอารมณ์เก็บกดจากสังคมที่ไม่ยอมรับจึงได้นำความรู้สึกเจ็บปวด โดยใช้พื้นที่ของตัวละครลูกจะมีน้อยกว่าพื้นที่ของตัวละครแม่ เพื่อต้องการจะสื่อว่าโลกของลูกซึ่งเป็นเด็กออสติกนั้นเป็นแค่ส่วนเล็กน้อยเมื่อเทียบกับโลกความเป็นจริง

มีการจัดนำหน้าของสีท้องฟ้าและทุ่งนาเพื่อให้เกิดความรู้สึกทับซ้อนระหว่าง โลกของความรู้สึกจากห่วงอารมณ์ของตัวละครผนวกเข้ากับสถานที่จริงที่ได้ข้อมูลมาจากสารคดี ทำให้ท้องฟ้าแม้ว่าจะเป็นสีเดิมแต่ก็มีการใช้น้ำหนักสีเข้มเบาแตกต่างกันไป

ภาพประกอบ 3.66 : ตัวอักษร

โดยตัวอักษรชื่อเรื่องคำว่า ไร้อื่นเสียง คำว่า ไร้อื่น จะค่อยๆ จางไปกับท้องฟ้า เพื่อให้เห็นถึงความรู้สึกของการเรียกร้องจากครอบครัวออสติกที่มีต่อสังคมว่า พวกเขาอยากจะได้ยินเสียงและเมื่อต้องการจะยืนหยัดในสังคมก็มีแต่จะโดนกีดกันนั่นเอง

3.2.2.1 สเตนดี้ (Standee)

ภาพประกอบ 3.67 : สเตนดี้ (Standee)

ผู้ออกแบบได้นำเอาสิ่งที่เป็นฉากหนึ่งของเนื้อเรื่องมาใช้ในการออกแบบ ซึ่งฉากปั่นจักรยานนั้น ไม่เพียงแต่เป็นในส่วนของภาพยนตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งในสารคดี และเป็นฉากที่เปลี่ยนถ่ายความรู้สึกของลูกไปสู่มแม่ และในตัว Standee ของหนังเรานั้น จะไม่มีรูปนักแสดง เพราะหนังเรื่องนี้เป็นสารคดี ในส่วนการออกแบบจะนำเอาสัญลักษณ์ภายในภาพยนตร์มาใช้ในการออกแบบ และต้องการให้ ผู้ชมสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อ Standee นี้ได้

3.3 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post - Production)

3.3.1 การลำดับภาพ

ในส่วนของการลำดับภาพนั้น เนื่องด้วยที่ภาพยนตร์มีความเป็นสารคดี ผู้สร้างสรรค์จึงเริ่มทำหลังจากถ่ายทำทั้งหมด เสร็จสิ้น ทั้งในส่วนที่เป็นภาพจริงที่ไปเก็บมา และภาพที่สร้างสรรค์ขึ้น แล้วนำมาร้อยเรียงเรื่องราวอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในขั้นตอนการลำดับภาพ ผู้สร้างสรรค์ก็ได้นำภาพทั้งหมดที่ได้มานั้น มานั่งดูทั้งหมด แล้วจึงค่อยหาวิธีการในการลำดับภาพอีกที ว่าแบบไหนที่จะสามารถถ่ายทอดออกมาได้ดีที่สุด โดยพยายามเน้นไปที่การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของตัวขับเคลื่อนออกมาให้เห็นในเรื่องผ่านการลำดับภาพ

3.3.2 Visual Effects

เนื่องจากภาพยนตร์นำเสนอสภาพสังคมในออสเตรียในฉากแม่กรีตร้องที่ใส่เดอะสครีม (The Scream) ข้างหลัง เป็นการนำรูปศิลปะรูปแบบแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ที่เชื่อมโยงกับข้อมูลในสารคดี ที่ได้ นำมาตีความเป็นฉากแม่กรีตร้อง

3.3.3 การย้อมสีภาพยนตร์

เนื่องด้วยแก่นของเรื่องคือการนำเสนอถึงความบิดเบี้ยว และความไม่สมบูรณ์แบบ จึงทำให้ในส่วนของ ห้วงความทรงจำที่สร้างสรรค์ขึ้น มีการเกรตสีให้เพี้ยนจากความเป็นจริง ซึ่งเป็นการออกแบบสีไว้ตั้งแต่ในช่วง การเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์แล้ว

3.3.4 เสียงในภาพยนตร์

3.3.4.1 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

บรรยากาศในส่วนที่สร้างสรรค์ขึ้น จะมีความเกินจริงในเรื่องของภาพ ในขณะที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้นที่ ทุ่งนา เสียงที่ใช้จึงจะเป็นเสียงเสียงบรรยากาศของทุ่งนา แต่เพื่อนำให้เห็นถึงความบิดเบี้ยวที่เกิดขึ้น จึงจะ ไม่ได้ใช้เสียงทุ่งนาที่ตรงกับภาพ แต่เป็นเสียงทุ่งนาที่ดูอึมครึมกว่าความเป็นจริง เพื่อนำคนดูให้รู้สึกถึงความ กัดดันและความรู้สึกเปล่าเปลี่ยว

3.3.4.2 เสียงประกอบฉาก

ในส่วนของภาพที่สร้างสรรค์ขึ้น จะมีการนำเสียงประกอบที่ปลุกเร้าอารมณ์ เพื่อกระตุ้นความรู้สึกคนดู ให้คนดูได้รู้สึกถึงความอึดอัดและความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในส่วนในอดีต ซึ่งตรงส่วนนี้จะตรงข้ามกับส่วนที่เป็น ภาพจริง ซึ่งจะไม่มีความตึงเครียดตรงนี้ แต่เป็นความรู้สึกสบายๆมากกว่าที่ผ่านเหตุการณ์เมื่อก่อนมาได้

3.3.4.3 ดนตรีประกอบภาพยนตร์

ในส่วนของภาพจริงจะไม่ได้มีดนตรีประกอบ จะมีเพียงแค่เสียงบรรยากาศโดยรอบเป็นหลักในส่วนนี้ แต่จะมีการใส่ดนตรีประกอบ ในส่วนที่สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อเพิ่ม Tension ให้กับเหตุการณ์ และทำให้เกิดอารมณ์ร่วมมากขึ้น

บทที่ 4

สรุปและอภิปรายผลการสร้างสรรค์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนว สารคดีลูกผสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสารคดีลูกผสม
2. เพื่อตระหนักถึงการอยู่ร่วมกับบุคคลนอกทิวทัศน์

สรุปผลการศึกษา

จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม คณะผู้วิจัยได้มีการศึกษาทั้งในด้านทฤษฎีเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นและได้ศึกษาจากตัวอย่างหนังภาพยนตร์แนวสารคดีลูกผสม เพื่อนำมาวางเส้นเรื่อง ไปสู่การถ่ายทำ โดยมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ แบ่งเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน และได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและทำให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากที่สุด

ปัญหา การแก้ไขปัญหา และสิ่งที่ได้รับการสร้างสรรค์ผลงาน

สรุปการศึกษาของผู้กำกับ (Director)

ปัญหา

ในช่วงแรกของการคิดบท เนื้อเรื่องมีความหายกว้างมากเกินไปจนไม่สามารถนำมาเล่าได้หมด ทำให้มีปัญหากในการเจาะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลของสารคดีในตอนแรกที่ค่อนข้างกระจาย และไม่เข้ากับส่วนเรื่องแต่ง ทำให้คิดไม่ออกว่าจะเล่าเรื่องออกมาในรูปแบบไหนได้บ้าง จึงมีการคุยกันภายในคณะผู้วิจัยถึงเรื่องความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นของหนัง รวมถึงปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา

การแก้ไขปัญหา

แก้ปัญหากด้วยการปรับเปลี่ยนโครงเรื่องใหม่ และตัดทอนบทในส่วนของเรื่องแต่งที่ไม่เข้ากับสารคดีออกไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องของการหาผู้ให้ข้อมูล ที่หายากและส่วนมากไม่ยินยอมให้ไปนำเรื่องส่วนตัวของเขามาทำ ซึ่งก็แก้ปัญหากด้วยการหาผู้ให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง จนได้ผู้ให้ข้อมูลที่ตรงกับที่ต้องการและยินยอมให้ไปถ่ายทำ

สิ่งที่ได้รับ

ได้เรียนรู้การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมถึงการทำงานเป็นทีมที่ต้องอาศัยความเข้าใจและการพูดคุยทำความเข้าใจ รวมไปถึงได้รับความท้าทายในการทำหนังในรูปแบบสารคดี

สรุปการศึกษาของผู้อำนวยการสร้าง (Producer) / ผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant Director)

ปัญหา

ปัญหาในส่วนของหน้าที่ผู้อำนวยการสร้างคือประสบการณ์ในการทำด้านนี้มาน้อย ทำให้มีข้อบกพร่องอยู่หลายจุด อย่างแรกคือการหาทุนสนับสนุนที่หาได้น้อย ทั้งที่มีการติดต่อไปหลายที่แล้ว แต่ก็ไม่มี การตอบรับกลับมา อย่างที่สองคือการหาทีมงาน เพราะเป็นคนที่ไม่ค่อยมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น ทำให้รู้จักคนน้อยมาก

ในช่วงจัดเตรียมการถ่ายทำ ได้พยายามบอกข้อจำกัดในการเบิกเงินกองว่าจะให้เบิกอะไรได้บ้าง และได้พยายามประสานงานในแต่ละฝ่ายไปในตัว แต่ส่วนมากจะไปทางฝ่ายอาร์ต เพราะฝ่ายนี้ต้องมาเบิกเงินกองใช้จ่ายบ่อย และจะได้ช่วยดูด้วยว่าของอะไรหาได้ หรืออะไรจำเป็นต้องซื้อ และพยายามบอกว่า ถ้าติดขัดอะไรให้รีบบอก แต่ก็ยังเกิดปัญหาอยู่ดีเนื่องจากฝ่ายจัดหาของประกอบฉาก มีการใช้เงินกองเสียไปกับสิ่งที่สามารถหาได้หลายอย่าง ทั้งที่บอกให้แจ้งปัญหาถ้าหาอะไรไม่ได้ และให้พยายามหาจากคนรอบตัว

และเนื่องจากมีปัญหาสถานการณ์โควิด 19 เข้ามาทำให้ทุกอย่างลำบากขึ้น ทำให้ต้องเลื่อนถ่ายออกไป และการติดต่อสถานที่ที่ลำบากขึ้น ข้อจำกัดต่าง ๆ เริ่มเข้ามา จากที่ช่วงแรก ๆ ที่ปรึกษางานกัน ทางทีมสร้างมีปัญหาด้านการสื่อสารที่ผิดพลาด พอสถานการณ์โควิด 19 เข้ามาทำให้อะไรหลาย ๆ อย่างเริ่มเกิดปัญหา โดยพบปัญหาอย่างหนัก หลังการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีการพูดคุยเพิ่มเติมทีหลัง

ทำให้ทีมงานหลายคนกังวลเรื่องติดต่อภาพยนตร์ ที่ไม่มีการอัปเดตงานต่อ ในส่วนของผู้กำกับมีการออกจากกลุ่มไป

ส่วนหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับ ไม่สามารถทำได้เต็มที่เพราะมีภาระหน้าที่ด้านผู้อำนวยการสร้าง ส่วนตัวมีปัญหาในการจัดตารางถ่ายทำ ซึ่งสถานที่ถ่ายทำมีการเปลี่ยนแปลงยังไม่มี การเลือกสถานที่ถ่ายทำ และมีหลายสถานที่ ได้มีการพยายามติดต่อล่วงหน้าให้ตรวจสอบเป็นระยะเวลาเดือนก่อนการถ่ายทำ เพราะรู้ว่าตนไม่มี ความรอบคอบ ก็ได้มีการส่งให้เพื่อนดู เป็นเดือน แต่ได้รับการติดต่อกลับให้แก้ไขมาครั้งเดียว ซึ่งได้ทำการแก้ไข และส่งกลับไป เมื่อไม่มีการตีให้กลับมาแก้ไขแล้ว ทำให้ต้องมีการไปช่วยงานในส่วนของฝ่ายศิลป์แทน แต่สุดท้ายตารางถ่ายทำยังไม่สมเหตุสมผลพอ ทำให้ต้องมานั่งแก้ตารางก่อนถ่ายทำ

หลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ด้วยปัญหาจากการสื่อสารกับผู้กำกับ ที่ไม่ยอมอัปเดตงาน และหลาย ๆ อย่างทำให้รู้สึกหมดกำลังใจในการทำงาน

การแก้ไขปัญหา

ส่วนของการหาทุนสนับสนุนเพิ่มเติม ได้มีการติดต่อซ้ำและให้ฝ่ายอื่นที่ไม่มีภาระงานมาช่วยดำเนินการหาทุนเพิ่มเติม ส่วนของทีมงานก็พยายามบอกปัญหาให้ทีมงานฝ่ายออกแบบศิลป์รับรู้ และให้เพื่อนในฝ่ายนั้นช่วยหา ได้มีการสอบถามและหาจากรุ่นน้องเพิ่มเติม

ปัญหาของทีมงานในฝ่ายจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากนั้น ไม่มาสามารถแก้ไขได้เพราะด้วยเวลากระชั้นชิด และได้ทำการชี้แจงการแก้ไขไว้ตั้งแต่แรกแล้ว

ปัญหาจากโควิด 19 ได้พยายามติดตามข่าวว่าสถานการณ์เป็นอย่างไร และได้ลดจำนวนทีมงานเพื่อความปลอดภัยภายในกอง สวมผ้าปิดปาก แต่เตรียมเจลล้างมือป้องกัน

ในส่วนของปัญหาโควิด 19 ทำให้ไม่สามารถเจอหน้าหรือพูดคุยกันได้ และผู้กำกับได้ออกจากกลุ่มไป ก็ได้เชิญกลับเข้ากลุ่ม แต่ก็ไม่มีที่ท่ากลับเข้ามา พยายามติดต่อข้อความส่วนตัวไปหา ว่าต้องการความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มมั๊ย แต่ก็ไม่มีการขอความช่วยเหลืออะไรจากผู้กำกับ จนเวลาล่วงเลยจนถึงวันส่ง ถึงจะรู้ถึงปัญหา เพราะผู้กำกับไม่มีการอัปเดตความ จนหลังส่งงานครั้งที่ 1 ถึงจะกลับเข้ากลุ่มมาได้ เพราะได้บอกผู้กำกับว่ามีการอัปเดตงานไปสเตอร์ในกลุ่ม

ในเรื่องของผู้กำกับไม่อัปเดตงาน ได้พยายามบอกในกลุ่มให้รู้ทั่วกันว่าให้อัปเดตงานครั้งหนึ่ง แต่ก็ไม่มี การเคลื่อนไหวจนจบโปรเจค

ปัญหาของหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับ ได้จัดหาผู้ช่วยผู้กำกับมาช่วยในช่วงถ่ายทำ แต่ก็ได้มีลงไปช่วยในวันที่ถ่ายในสตูดิโอเพราะไม่นำทีมงานเข้ามามากได้ในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ส่วนเรื่องทำตารางถ่ายทำไม่สามารถแก้ไขได้ ถือว่าเป็นความผิดในหน้าที่ ที่ไม่มีความสามารถมากพอถึงแม้ว่าจะพยายามทำเต็มที่ทั้งบอกให้ตรวจสอบว่ามีตรงไหนต้องแก้ไขอีกบ้าง และเตรียมทุกอย่างไว้แล้วก็ตาม

การหมดกำลังใจในการทำงาน พยายามฝืนใจในการทำงานต่อไป จนวันหนึ่งไม่ไหวจริง ๆ จึงหยุดทุกอย่าง และดีขึ้นในระดัหนึ่งแล้วจึงกลับมาทำต่อ

สิ่งที่ได้รับ

ได้ลองทำหน้าที่ผู้อำนวยการสร้างอีกครั้ง ซึ่งได้ประสบการณ์อย่างการหาทุนสนับสนุน ทีมงาน และได้แก้ไขปัญหามากมาย ถึงจะไม่ดี แต่ก็พยายามทำเต็มที่ เลยไม่รู้สึกเสียดายอะไร ได้เข้าใจนิสัยใจคอกันมากขึ้น แต่ละคนเป็นอย่างไร บางคนก็สามารถบอกบอกให้แก้ไขได้ แต่สำหรับบางคนไม่สามารถ ทำให้เราเข้าใจและได้รับประสบการณ์หลากหลายในชีวิตมาก ได้ทั้งความสุข เครียด เหนื่อย เศร้า ในงานเดียวกัน แต่ส่วนใหญ่จะได้รับความเครียดกลับมาเพิ่ม ได้รู้จักและสนิทกับเพื่อนใหม่

สรุปการศึกษาของผู้กำกับภาพ (Director of Photography)

ปัญหา

ปัญหาในส่วนของหน้าที่นั้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ด้านการใช้อุปกรณ์ เพราะประสบการณ์ด้านอุปกรณ์นั้นน้อยมาก เพราะในการออกกองในช่วงที่ผ่านมาตัวเองไม่มั่นใจในฝีมือตัวเองเลยจึงไม่ค่อยได้ออกหน้ารับหน้าที่นี้บ่อยนัก ส่วนหนึ่งก็อาจจะมาจากความกลัวการใช้อุปกรณ์ที่ราคาแพงถ้าเกิดความเสียหายกลัวจะรับเองไม่ไหว

อีกปัญหาหลักในการทำงานก็คือ การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน การสื่อสารกันภายในกลุ่มมักจะตกหล่นทำให้การประชุมหลายๆครั้งต้องรื้อความจำและข้อมูลกันใหม่เนื่องจากข้อมูลที่เข้าใจนั้นไม่ตรงกันหรือคลาดเคลื่อน

อีกปัญหาหลักๆคือ เรื่องของความต้องการทำงานหรือการมีกำลังใจในการทำงาน ในส่วนนี้เนื่องจากเรื่องของหัวข้อของกลุ่มและต้องการทำหนังแนวใหม่ๆของผู้กำกับการทำงานการทำความเข้าใจและการศึกษาแนวหนังนั้นเป็นไปอย่างยากลำบากถึงแม้ผู้กำกับเองจะศึกษาแนวหนังมาบ้างแล้วแต่นี่ก็เป็นครั้งแรกที่ลองทำแนวหนังนี้ ซึ่งการจะหาแนวทางและทางออกให้กับหัวข้อนั้นพวกเราไม่สามารถหาทางออกให้กับมันได้ วิธีแก้คือการย้อนกลับไปใช้แนวภาพยนตร์ที่คล้าย ๆ กันเพื่อเป็นทางออกถึงแม้การเสนอแนวทางอื่น ๆ ที่จะพอให้หนังมันออกมาได้ในศักยภาพและเวลาของทีมที่มีจำกัดหลาย ๆ ครั้งถูกปิดตงไป จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้ไฟในการทำงานน้อยลงเรื่อย

การแก้ไขปัญหา

ต้องคอยปรึกษาเพื่อน ๆ ที่คุ้นเคยกับอุปกรณ์และเข้าใจการทำงานแล้วขอคำแนะนำหรือไม่กี่ไหว้วานให้มาช่วยเหลือในส่วนที่เราไม่ถนัด และต้องคอยกำชับข้อมูลกันเรื่อย ๆ ว่าขาดตกตรงไหน

การกลับไปอยู่กับตัวเองนั้นช่วยได้ซึ่งมันอาจจะไม่ช่วยให้งานออกมาดีแต่อย่างน้อยก็ช่วยให้เรากลับมาทำงานกับเพื่อนได้

สิ่งที่ได้รับ

ได้รับประสบการณ์การทำงานร่วมกันกับทีมงานใหม่ ๆ ได้เข้าใจนิสัยใจคอของทีมงานหลายคนมากขึ้น เข้าใจว่าปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งภายในทีมและภายนอกนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไรและจะสามารถแก้ไขมันได้อย่างไรถึงจะเกิดผลเสียน้อยที่สุด ทำให้ได้รับประสบการณ์ด้านอุปกรณ์ที่ไม่ค่อยได้เอามาใช้ในการทำงานทำให้เราได้ฝึกควบคุมอารมณ์ตลอดเวลาทำให้เราควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น

สรุปการศึกษาของผู้กำกับศิลป์ (Art Director)

ปัญหา

อย่างแรกเลยคือการได้รับหน้าที่มาอย่างกะทันหันทำให้ตัวเองยังไม่สามารถจัดการและมีประสบการณ์มากพอกับหน้าที่นี้ ความจริงเป็นคนชอบอยู่เบื้องหลังหรือทำตามที่คนอื่นสั่งมากกว่า พอต้องมาเป็นผู้กำกับในงานอาร์ตทั้งหมดทำให้ไม่สามารถจัดการการออกแบบให้เข้ากับการถ่ายทำภาพยนตร์ได้ ซึ่งมีอยู่หลายครั้งที่ไม่รู้ว่าตัวเองต้องอยู่ตรงไหนในกอง ไม่สามารถจัดการลูกทีมหรือตัดสินใจเองได้

ขาดประสบการณ์ในการทำงานเป็นอย่างสูง ยังไม่สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดีนัก และยังขาดการสื่อสารกับลูกทีม อาจจะต้องมีการพูดคุยกับคนในทีมกันมากกว่านี้

การแก้ไขปัญหา

เรียนรู้ที่จะทำงานมากขึ้นทั้งงานฝ่ายอาร์ตและการประสานงานกับทีมงานฝ่ายอื่น ๆ ให้มากขึ้น และพยายามเข้าใจเพื่อนร่วมทีมหลายคน ไม่ใช่อารมณ์ในการทำงาน ใช้หลักเหตุผลเป็นใหญ่ พยายามกระตุ้นลูกทีมให้ทำงานมากขึ้นอีก

สิ่งที่ได้รับ

ประสบการณ์ในการทำงานเป็นทีม ได้เข้าใจความชอบและความถนัดของเพื่อนร่วมทีมคนอื่น การตั้งศักยภาพของเพื่อนร่วมทีมเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่หัวหน้าทีมแต่ละส่วนควรทำ เราที่เป็นคนคอยดูภาพรวมงาน ต้องพยายามผลักดันให้คนในทีมได้ทำงานอย่างเต็มที่และประสานการทำงานกันให้ราบรื่น

สรุปการศึกษาของผู้ออกแบบฉาก / เสื้อผ้า (Set / Costume)

ปัญหา

เนื่องจากสถานการณ์โควิด 19 ในช่วงนั้นทำให้ลำบากต่อการหาของมาใช้ในภาพยนตร์ ทั้งส่วนของอุปกรณ์ฉากและเสื้อผ้า จึงทำให้แผนที่ตั้งไว้ต้องเปลี่ยนใหม่ โดยเฉพาะหน้าฉากควายในเรื่อง ที่เดิมที่ตั้งใจจะสั่งซื้อ แต่เกิดปัญหาทำให้ของมาส่งไม่ทันกำหนด จะสั่งผลิตใหม่ก็ใช้เวลานานและงบบที่สูงขึ้น

ปัญหาตุ๊กตาที่ใช้ภายในหนังนั้นหาได้ยาก และราคาต่อตัวค่อนข้างแพง และตุ๊กตาส่วนมากนั้นก็จะเป็นตัวที่คนทั่วไปรู้จักกันดีอยู่แล้ว จึงทำให้มีความเสี่ยงต่อเรื่องลิขสิทธิ์

มีทีมงานบางคนที่ไม่ช่วยทำงาน ต้องสั่งตลอดเวลา ตอนไหนไม่สั่งก็ไปนอน ถึงขนาดที่คนนอกมาช่วยยังถาม เวลาประชุมงานก็ไม่ค่อยสนใจ มั่วแต่ชวนเพื่อนคุยเรื่องไร้สาระ

ทีมงานไม่ค่อยฟังความเห็นของคนอื่น ทำให้ไม่มีไฟในการทำงานนี้อย่างที่เคยคาดหวังเอาไว้ เพื่อนในกลุ่มส่วนมากค่อนข้างทำงานง่าย แต่จะมีบางคนที่ทำให้เกิดความเคลียดอย่างหนัก

การแก้ไขปัญหา

จึงนัดรวมสมาชิกในกลุ่มที่สามารถช่วยงานได้ในจำนวนหนึ่งมา และมาช่วยกันทำหน้าฉากขึ้นมาใหม่ ด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่มีอย่างจำกัด แต่ก็สามารถทำออกมาได้ทันช่วงออกกอง

แก้ปัญหาเรื่องตุ๊กตาด้วยการรับบริจาคจากคนรู้จักที่มีแล้วไม่ใช่ อีกส่วนคือหาซื้อจากตลาดที่ราคาถูกลง และส่วนมากเป็นตุ๊กตาสัตว์ที่ไม่มีลิขสิทธิ์ ซื้อมาจำนวนมาก และนำมาตัดเย็บใหม่ ให้มีความหลากหลายมากขึ้น

ไม่สามารถแก้ได้

พยายามหาเหตุผลมาอธิบายถึงความเห็นของเพื่อนบางคนที่เสนอไป และพบหมอมจิตแพทย์ในการแก้ความเคลียดที่เกิดขึ้น

สิ่งที่ได้รับ

ประสบการณ์ใหม่ๆในตำแหน่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ทั้งในช่วงแรกที่เป็นผู้กำกับศิลป์และในช่วงหลังที่มาทำหน้าที่ออกแบบเสื้อผ้าก็ทำให้เข้าใจถึงงานในส่วนต่าง ๆ มากขึ้น รู้จักนิสัยของเพื่อนมากขึ้น ได้พบเพื่อนใหม่ที่ดี ทั้งที่ไม่ค่อยคุยกันแต่พอได้มาทำงานนี้ก็สนิทกันมากขึ้น และรู้ถึงการแก้ปัญหาบางอย่างที่ไม่สามารถแก้ที่คนอื่นได้ แต่ต้องมาแก้ที่ตัวเอง

สรุปการศึกษาของผู้จัดทำของประกอบฉาก / แต่งหน้านักแสดง (Props / Make up)

ปัญหา

ในเรื่องของประกอบฉากส่วนใหญ่จะต้องทำขึ้นมาตามแนวทางที่ของต่าง ๆ จะต้องดูผิดแปลกไปจากปกติทั้งรูปร่างและสี จึงทำให้หาของได้ยาก บางครั้งจะยืมของก็ไม่สามารถจะยืมจากข้างนอกมาทำได้เพราะจะต้องมีการตัดแปลงต่าง ๆ ดังนั้นทำให้ของหลายอย่างจะต้องซื้อ และปัญหาที่ตามมาอีกอย่างคือการเรื่องงบประมาณ ด้วยความที่ในกลุ่มอยากจะประหยัดบให้ได้มากที่สุดบางครั้งเลยอยากต่อการตัดสินใจในการจะซื้อของแต่ละอย่าง และปัญหาส่วนตัวคือเราก่อนข้างจะไม่ได้บอกเพื่อนไปตรง ๆ เพราะส่วนตัวคิดว่ายังอยากหาวิธีต่าง ๆ คู่อีกที มันจึงทำให้เราหาของได้ช้ามากขึ้น รวมถึงตัวเราขาดความมั่นใจในการตัดสินใจเป็นอย่างมาก

ปัญหาที่ยากมาก ๆ ที่อย่างหนึ่งคือของประกอบฉากที่เราไม่ได้ทำการทดลองก่อนถ่าย เนื่องจากที่การถ่ายทำที่ต่างจังหวัด และของประกอบฉากก็ต้องหาในสถานที่นั้น มีปัญหาทั้งการหาของและการสร้างมันขึ้นให้เป็นที่ไปตามที่คิดไว้

แต่งหน้านักแสดงสิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาในด้านนี้ที่สุดการแต่งหน้ายังไงให้มันสื่ออารมณ์ของตัวนักแสดงออกไปให้ถึงคนดู เพราะในเรื่องเราใช้การแต่งหน้าเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริงของตัวละคร และอีกอย่างที่ยากคือการสร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา นอกจากการแต่งหน้ายังมีเรื่องการทำตาและปากเสมือนจริง ๆ ขึ้นมา ซึ่งทางทีมงานไม่มีประสบการณ์ด้านตกแต่งตาปากเสมือนจริง ตอนแรกที่จะเอาเป็นแต่งหน้าให้หมด เพื่อนก็โอเคที่จะให้ทำ แต่เราก็รู้สึกว่ายากให้มันเสมือนจริงมากกว่านี้ ปัญหาอีกอย่างหนึ่งคือการทำยังไงมันคอนกันภายในฉาก และอีกปัญหาคือเรื่องการขาดคนช่วย ตอนแรกเราคิดว่ามันน่าจะพอแต่พอถึงวันแต่งจริง ๆ เราต้องปลีกตัวไปของประกอบฉากด้วย

การแก้ไข้ปัญหา

พวกของประกอบฉากต่าง ๆ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจกัน อันไหนที่หาให้กันได้ก็จะช่วยกันหา ช่วยกันทำจนมันเสร็จ ในบางส่วนที่มันยากที่จะหาเพื่อน ๆ หลายคนแนะนำให้อีมมา แต่เรากลักรู้สึกว่าถ้าอีมใช้มันจะทำให้สิ่งของ ๆ ค่าเสียหาย และมันยากต่อการรักษามาก ๆ เพราะการดูแลของเหล่านั้นมันจะมีผลต่อการถ่ายหนัง จึงตัดที่สนใจที่จะซื้อของสิ่งนั้น แม่เพื่อน ๆ จะยังอยากให้อีม แต่เรากลักรู้สึกว่าถ้าทำของของผู้ให้อีมเสียหาย เราก็ต้องชดใช้ค่าเสียหายส่วนนี้อยู่ดี

ของที่จะต้องหาในวันถ่ายเพราะไม่สามารถหาไว้ล่วงหน้าได้ก่อนจริง ๆ อย่างโคลน ที่เราต้องการที่จะใช้โคลนจริงมากกว่าที่จะสร้างขึ้น เพราะการสร้างขึ้นนอกจากจะเปลืองงบแล้ว ยังไม่สามารถสร้างให้เหมือนได้ขนาดนั้น รวมถึงเราใช้มันจำนวนมาก หากสร้างมาและใช้จนหมดจะทำให้มีปัญหาระหว่างถ่าย เราจึงแก้ปัญหาโดยการหาโคลนจริง ๆ มาใช้

เราเลยพยายามหาคนมาช่วย ตอนแรกก็ถอดใจไปเพราะเราค่อยรู้จักคนที่ทำด้านนี้เลย เพื่อนก็ช่วยกันหา แต่ที่ได้มาทั้งหมดไม่มีใครทำได้ เราจึงลองหาไปเรื่อย ๆ จนเจอคนหนึ่งที่เขาทำด้านนี้ได้ ซึ่งเก่งมาก เราจึงชวนเขามาช่วยแต่งหน้าส่วนนี้ การแก้ปัญหาเรื่องความต่อเนื่องภายในฉาก เราใช้การถ่ายรูปเก็บไว้ เนื่องจากว่าบางฉากมันโคลนที่เนียนหน้า รูปร่างของโคลนที่มันไม่มีรูปร่างที่ชัดเจนจึงทำให้ถ่ายตอนการเติม ในส่วนของคนที่มาช่วยบางคนมากองแล้วก็หายไปเลย แต่เราก็ไม่มีในการทำต่อ เพราะพยายามวางหน้าที่ให้ชัดเจนว่าจะทำส่วนไหนก่อนหลัง รวมถึงเรารู้สึกว่าโปรดิวเซอร์แก้ปัญหาในการว่างเวลาไว้ค่อนข้างจะดี มีการมาถามอยู่ตลอดว่าจะถ่ายซีนนี้ก่อนได้ไหม รู้สึกว่าการแต่งหน้าจะเป็นสิ่งที่ยากจริงๆสำหรับหนังเรื่องนี้ ถ้าไม่มีคนคอยช่วยอาจจะทำออกมาได้ตัวอย่างที่มันควรจะเป็น

สิ่งที่ได้รับ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ ถือว่าเป็นอะไรที่สอนเราได้ดีมาก เราจึงได้ทำอะไรหลายอย่างที่ยังไม่เคยทำ และทำมันให้ได้ดีมากขึ้นยิ่งง เป็นสิ่งที่เราได้เรียนรู้ได้มากขึ้นจริง ๆ

สรุปการศึกษาของผู้จัดหานักแสดง (Casting)

ปัญหา

ในช่วงเวลาของการทำการสมัครคัดเลือกนักแสดงมีพอสมควรเนื่องจากว่าทางผู้กำกับเองไม่ได้กำหนดลักษณะที่ชัดเจนมากขนาดนั้นและอีกส่วนหนึ่งคือต้องให้สอดคล้องกับฝั่งสารคดี ก็มีคนหลากหลายมากที่ยื่น

เข้ามาสมัครพอเรียกมาทดสอบความสามารถในส่วนของบริษัทเมื่อก่อนนั้นเราได้ตัดสินใจเลือกพี่ตาย เนื่องจากมีความคิดเห็นเหมือนกันแล้วว่าพี่เขาน่าจะต่อยอดได้ถ้าหากพามาทำซุ้มการแสดง แต่พอมาวันเวิร์คช็อปคือในส่วนของการเข้าถึงบทบาทการแสดงได้อย่างดี แต่เราเองก็มีข้อจำกัดบางอย่างคือการที่พ่อแม่ต้องขี้จี้กรยานคลอง เพราะอิงตามสารคดีคุณแม่จะต้องขี้จี้กรยานและมีลูกซ้อน ตอนแรกที่ถามพี่เขาบอกขี้ได้สบายมากแต่พอเอาเข้าจริงคือขี้ไม่เป็นเลย

การแก้ไขปัญหา

ทีมงานได้พบนักแสดงคนใหม่คือ "พีคริส" พีคริสคือดีหมดเลยทุกอย่างทั้งเรื่องแสดงและการขี้จี้กรยาน แต่ปัญหาของพีคริสก็แค่จะมีเรื่องการสื่อสารบางอย่างครั้งเท่านั้น นอกนั้นก็ดีหมดเลย และมาในส่วนของคนที่มารับบทเป็นลูกก็คือน้องธาม น้องเนี่ยเราเห็นตรงกันกับผู้กำกับตั้งแต่วันแรกแล้วว่าน้องปั่นได้และเราเองเลือกน้องตั้งแต่วันที่น้องมาแคสแล้ว น้องคือเต็มทีและให้ความร่วมมือกับเราตลอด ในเรื่องของการเล่นน้องก็ทำได้ดีมาก ๆ เหมือนกัน

สิ่งที่ได้รับ

จากการทำหน้าที่นี้คือการที่เราต้องเขียนและแสดงสิ่งที่เราต้องการให้ชัดเจนและรอบคอบแต่แรก ว่าความคล่องหรือความสามารถที่เราต้องการมันต้องขนาดไหนเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์การที่ต้องมานั่งทดสอบการแสดงใหม่อีกหนึ่งรอบ

สรุปการศึกษาของผู้ควบคุมการแสดง (Acting Coach)

ปัญหา

ด้วยความที่เรื่องมีการเปลี่ยนไปมาค่อนข้างเยอะกว่าจะลงตัว จึงทำให้การนำเสนอการแสดงในตอนแรกยังต้องใช้การนำเสนอของเนื้อเรื่องเดิมอยู่ที่มีความเป็นเรื่องราว ทั้งตัวคนที่มี พ่อแม่ พี่ชาย และ น้องสาว ทำให้เราได้ทำงานกับจุดนั้นมาพอสมควร และได้มีการเปลี่ยนเนื้อเรื่องขึ้น ซึ่งทำให้ต้องเปลี่ยนของที่เรได้ออกแบบไว้ออกไปทั้งหมด โดยเนื้อเรื่องใหม่ มีการนำศิลปะ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง ในการใช้ดำเนินเรื่อง และต้องครอบคลุมไปทุกอย่างรวมถึง การแสดงออกของตัวละคร เราจึงต้องทำการบ้านหนักในส่วนนี้เพื่อ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะการแสดงอารมณ์ ว่าเอกลักษณ์ของศิลปะนี่คืออะไร เพื่อนำมาคิดการแสดงอีกที และก็ได้ทำการคิดความหมายของการแสดงออก รวมถึง ท่าทาง เพราะเรื่องของเราไม่ใช่เสียงในการพูดแต่จะเป็น

ท่าทาง ซึ่งต้องไม่ใช่ใครก็ได้แต่ต้องเป็นคนที่สามารถ แสดงท่าทางตามที่ต้องการได้ละใส่ความเป็นอติสติก หรือแปลกลงไปได้ด้วย ความยากอยู่ในขั้นตอนการคิดท่าทางว่าจะให้แสดงท่าทางแบบไหน เพื่อสื่อความหมายอะไร และให้มีความพูดเกินจริงมาสื่อความหมายอีก ด้วยความที่ได้นักแสดงที่เขามีความสามารถ และเปิดรับ ทำให้การประชุมผ่านไปได้ด้วยดี ทั้งตัวของแม่ และลูกชาย โดยเฉพาะตัวลูกชาย เขาสามารถเล่นให้เราได้อย่างเต็มที่ที่เราต้องการ ในช่วงแรกอาจจะมีปัญหาตรงที่เราได้เปลี่ยนตัวนักแสดง หลังจากการประชุมครั้งที่หนึ่ง เพราะ นักแสดงเขาได้โกหกเราว่าป็นจักรยานได้ แต่ที่จริงเขาไม่สามารถป็นจักรยานได้เลย เราจึงเปลี่ยนตัวนักแสดงแม่ จึงได้อย่างที่เราพึงพอใจ เขามีเอเนอจี้ ที่สามารถทำงานได้อย่างดีมากมาก ทำให้หน้าที่ของเราผ่านไปได้อย่างดี

การแก้ไขปัญหา

ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาอะไรในขั้นตอนของการทำงาน เลยทำให้เราจะไปช่วยทีมงานฝ่ายอื่น ๆ ส่วนใหญ่ ในการทำพร้อบ หรือ ดูแลนักแสดง ในส่วนของการแสดง มีแต่ตอนที่ต้องเปลี่ยนตัวนักแสดง เลยทำให้ต้องมานั่งเลือกนักแสดงใหม่ แต่ก็ได้พี่คนที่ต้องการมา และมีความสามารถถึงในแบบที่เราต้องการ ทำให้ไม่มีปัญหาใน ส่วนของการแสดง ถือว่า เป็นไปตามสิ่งที่วางไว้ โดยนักแสดงก็ทำได้เต็มที่ในทุก ๆ ครั้ง

สิ่งที่ได้รับ

งานนี้ถือว่าเป็นงานที่ทำทลายความสามารถของทีมงานทุกคนเป็นอย่างมาก และเป็นเครื่องพิสูจน์ความ รับผิดชอบด้วย ถ้าหากขาดใครคนใดคนนึงไปหน้าที่ไหนหน้าที่หนึ่งไปงานก็ อาจจะไม่สมบูรณ์ ถ้ามองว่าพอใจไหม กับการทำงานของตัวเอง ตอบเลยว่าพอใจในระดับหนึ่ง ที่เราสามารถสร้างอะไรที่แตกต่างสิ่งที่มีขึ้นมาได้ ทำ ทลายความสามารถของตัวเองไปอีกขั้น ได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม เพราะได้มาช่วยทีมงานออกแบบทำอุปกรณ์ โดยการไปนอนค้างบ้านเพื่อน 4-5 คืน เพื่อช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่ การถ่ายทำก็ผ่านพ้นมาได้ด้วยดี อุปสรรค ที่มีก็สามารถจัดการได้ ถือว่าไม่ได้แย่ ก็มีทีมงานที่ไม่ค่อยได้ช่วยทำงานเลย ก็รู้สึกอยากให้เขากระตือรือร้น มากกว่านี้กับหน้าที่ของเขา ในขณะที่ทีมงาน ได้ช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่แล้ว ก็ทำให้สนิทกับทีมงานมากขึ้น ถึงจะเป็นเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกันอยู่แล้วก็ยังมีบางคน ที่เข้ามาสนิทใหม่ ทำให้เราได้มิตรภาพด้วย ทีมงานส่วน ใหญ่ช่วยกันทำงานและดูในส่วนหน้าที่ของตัวเองดี ไม่มีใครไม่ขยันยกเว้นบางคน ทุกคนทำในหน้าที่ของตัวเอง จนสามารถถ่ายทำผ่านไปได้ ด้วยความที่ออกกองในมอกับข้างนอกมันแตกต่างกันอย่างนี้ คือ เราต้องรู้ใน หน้าที่ของฝ่ายอื่นหรือเข้าไปช่วยกันด้วยตั้งแต่ขั้นตอนการขนหรือแบกไฟ ไปยื่นถ่ายทำ แต่หากเป็นกองข้าง นอกจริง ๆ จะแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน ก็ถือว่าได้ฝึกการออกกองจากในมหาลัย หนึ่งเรื่องสุดท้ายในร่วมมหาลัย

เพื่อไปทำงานจริงข้างนอก ก็ได้รับความสามารถการทำงานมากมาย ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง แต่ส่วนมากจะเอา จะการออกกองข้างนอกมาใช้ด้วย อย่างเช่น การคำนวณค่าตัวนักแสดง เราก็จะรู้ว่าควรอะไรเท่าไร หรือการ พุดคุยกับคนที่มาแคส ก็สามารถผ่านไปได้ ในตอนแรกของการทำงานเครียดมากเพราะต้องมีการเปลี่ยนไปมา เยอะ มีการคุยงานกันบ่อยแต่ไม่ค่อยได้อะไร จนผ่านมาเรื่อย ๆ ในที่สุดก็ลงตัว แต่สุดท้ายทุกอย่างก็สำเร็จเสร็จ ออกมาด้วยดี

ภาคผนวก

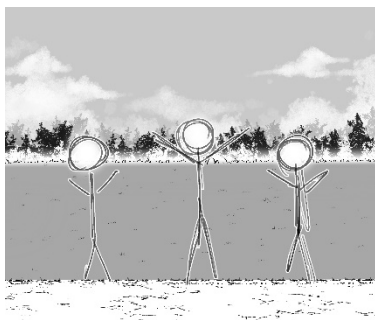
ภาคผนวก ก
ตารางบทสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล

ปุ่น	แนะนำตัวเลยค่ะ
แม่ปี	ชื่อ พิชชาภา สุผา อายุ 30 ปี ชื่อเล่น ปี
ปุ่น	ความแตกต่างของชีวิตตอนนี้กับเมื่อก่อน
แม่ปี	ความแตกต่างของการมีเงินเข้ามา เหนื่อยเพราะชินเอาแต่ใจ อยากได้อะไรก็ต้องได้ ไม่ได้จะแสดงอาการ
ปุ่น	อยู่ที่ไหนมาก่อนคะ
แม่ปี	มาอยู่ชน 3 ปี ก่อนหน้านั้นอยู่โคราช 4 ปี ก่อนหน้าโคราชอยู่กรุงเทพตอนไม่มีลูก มาชลบุรี ปี 60 ตอนแรกอยู่กรุงเทพ พอพ่อน้องเสียชีวิตตอนปี 57 ก็ย้ายไปอยู่โคราช ตอนแรกคิดว่าจะอยู่โคราชได้ แต่ไม่ได้ เพราะสังคมรอบบ้าน เพราะไม่มีรั้วกันทำให้ชินเดินไปหยิบของบ้านคนอื่น
ปุ่น	ทำไมถึงกลับไปอยู่โคราชคะ
แม่ปี	ที่กลับไปอยู่โคราชเพราะชินกับเคชอไปก่อนความวุ่นวายกับคนอื่น เคชอห้องฉีดสเปรย์ใส่รถ พอพ่อน้องเสียก็ไม่มีรายได้ที่จะดำรงชีพ และโคราชเป็นบ้านเกิด ไม่ต้องเสียค่าเช่า และสามารถให้พี่น้องช่วยดูแลได้
แม่ปี	รอบบ้านมีการเล่นพนัน การทำงานของแม่ปีทำเข้ากลับมืด เคยคิดจะค้าขายแต่ของไม่พร้อม ลูกมีการรบกวนเพื่อนบ้าน ญาติกันก็ว่า ว่าลูกสติไม่ดี เป็นบ้า ก็ควรไปอยู่สังคมคนบ้า
ปุ่น	ทำไมญาติถึงพูดแบบนี้คะ
แม่ปี	ญาติที่ว่าเพราะโมโห ว่าชินไปทำความสกปกบ้านเขา ไปรื้อบ้าน บ้างบ้านก็ไม่ต้อนรับเลยก็มี อยู่ด้วยความไม่มีใคร ได้แต่ดิ้นรนเอง
แม่ปี	สังครอมข้าง คนต่างจังหวัดมีการใส่ร้ายกัน หาหมอผีมาปราบคนที่ใส่ร้ายมีอาการหลอน แล้วลูก ๆ เขาก็เชื่อแม่ นิมนต์พระ 9 วัดมา เอาสาธุสินมาพัน มีเรียกแม่ปีไปไล่ตี แต่ไม่โดนเพราะแม่หนีทัน แจ้งความไม่ได้เพราะเป็นญาติกัน
ปุ่น	โกรธมั๊ยคะ
แม่ปี	ไม่โกรธญาติ แม่ปีเป็นคนโกรธง่ายหายเร็ว รู้ว่าเขาไม่เข้าใจจิตสติก หลานของคนที่ไม่ดีก็เป็น แต่ไม่โดนเหมือนแม่ปี ตรงนี้มันเป็นพลังให้ก้าวเดินต่อไป ยังติดต่อกับญาติเหมือนเดิม
แม่ปี	พอได้อยู่ที่ชลบุรีก็เป็นอีกชีวิตหนึ่งเลย เพราะอยู่ในสังคมเหมือนกัน มีปัญหาเหมือนกันหมด
ปุ่น	ทำไมถึงมาอยู่ชลบุรีได้คะ

แม่ปี	มีเพื่อนแนะนำให้เล่นเฟสบุ๊ค เราได้รู้ว่ามามีที่ไหนสอนเด็กบ้าง เจอการศึกษาพิเศษ เขต 11 แต่ต้องขึ้นรถเมล์จะมีปัญหา เสียงดัง เลยได้ไปเข้าชมรมออทิสติกที่ นครราชสีมา และได้เขาได้แนะนำคุณอารยาให้แม่ปีรู้จัก และคุณอารยาได้โทร ชวนมาเป็นจิตอาสา ได้อบรม และได้ฝึกเด็กที่ศูนย์
แม่ปี	ถ้ามีคนชวนดูแลเราก็คงมาไม่ถึงจุดนี้ เขาก็โมโห เพราะคนเราก็ไม่สามารถแบ่งปัน ได้ตลอดเวลา ชินเคยโดนทำร้าย มีคนบีบคอ ตอนอยู่โคราช ทำให้หลอนไปพัก ใหญ่เลย
ปุณ	ตอนนี้ชินเป็นยังไงบ้างคะ
แม่ปี	เป็นเด็กเอาแต่ใจ จำเป็นต้องพูดตามใจเขา ถ้าไม่ถูกใจก็จะเข้าซีให้ทำตาม
แม่ปี	ปัจจุบันอ้วนขึ้น เมื่อก่อนผอม สูง 170 น้ำหนัก เมื่อก่อน 70 ชินจะศึกษาเอง แล้ว เอมามาวัด แม่ปีจะซื้อหนังสือให้เดือนละครั้งถ้าเขาช่วยทำงาน
ปุณ	ชินในโรงเรียนเป็นยังไงบ้างคะ
แม่ปี	ชินอ่านออกเองไม่มีใครสอน สังเกตเอา เพราะชินไม่สามารถเรียนกับคนอื่นได้ ปัญหาในโรงเรียนเยอะ
แม่ปี	ในโรงเรียนถึงจะรู้ว่าชินกับเคเป็นเด็กออทิสติก ก็ยังแกล้ง ทั้งต่อหน้าและรับหลัง
แม่ปี	ไม่ค่อยเข้าห้องเรียน เวลาฝนตกเล่นน้ำฝน
แม่ปี	เคจะอยู่ห้องอนุบาล เพราะโดนเพื่อนวัยเดียวแกล้ง เล่นแต่เด็กเล็ก ๆ ชินจะมี พัฒนาการที่ดีกว่าเคที่ฟังจะอ่านออกเขียนได้
แม่ปี	พออยู่ชุลบุรีก็หยุดการเรียน แต่ต่อไปอาจจะมีส่วนถ้าไปเรียน กสน. ครูไม่ใช่ สอนเด็กพิเศษก็ไม่น่าสอนได้ ถึงจะมีใบจบหรือไม่มี มันก็ยาก หางานยาก ถ้ายังมีศูนย์ก็ยิ่งฝึกอาชีพที่ศูนย์ ให้มี อาชีพเลี้ยงตัวเองได้ แม่ปีวางอนาคตไว้ให้
ปุณ	แม่ปีได้วางอนาคต หรือเป็นท้องอะไรมั้ยคะ
แม่ปี	แม่ปีไม่มีห่วง เพราะชิน เคสามารถอ่านออกเขียนได้ มีสมาธิ สามารถพัฒนาต่อไป ได้ ชินพูดเองว่า ชินหายออทิสติกแล้ว แม่ปีก็มีหวังว่าชินจะหายจริง ๆ เคจะคุยแต่กับเพื่อนในเกม คุยกับพ่อ ๆ ในศูนย์ เคอยากเป็นยูทูบเบอร์ ไม่พูดกับ แม่ แต่พูดเยอะกับเพื่อนในเกม เหมือนโลกคนละใบของโคราช กับกรมเทพ เด็กๆสร้างแต่ปัญหา เอมามีด ไม่เสียบ ลูกชินมาเล่น หามอเป็นว่าเล่น
ปุณ	เคยคิดทำร้ายน้อยหรือด้านลบบ้างมั้ยคะ
แม่ปี	เคยคิดทำร้ายน้อย ผ่านตรงนั้นมาแล้วไม่อยากจะทำ แม่หลาย ๆ คนก็ยังคิดอยู่

	คิดว่าชีวิตต้องไปต่อได้ เพราะเมื่อก่อนตอนกลางคืนไม่นอน เพราะทำงานหามเช้า ค่า ไม่อยากหนึ่งถึง มีตีทำร้ายตัวเอง
ปุ่น	ตอนนี้ชีวิตช่วงนี้เป็นยังไงบ้างมั๊ยะ
แม่ปี	ถ้าไม่ทำงานเราจะเอาเงินที่ไหนเลี้ยงลูก คนที่ช่วยได้ทำไม่ช่วย บัตรเด็กพิเศษ ใน 800 ทิ้งก็ไม่ได้ เพราะจะสร้างความเดือดร้อน เงินเยียวยา 5000 ก็ใช้กันหมด แค่ 3000 จะถึงคนพิการยังยากเลย โชคดีที่เจอศูนย์ อยู่ฟรีกินฟรี เมื่อก่อนทำงาน 24 ชั่วโมง เลยต้องออกมา
แม่ปี	คิดสั้นกันทุกคนคร้า
ปุ่น	อยากพูดหรือฝากอะไรถึงหน่วยงานด้านนี้มั๊ยะ
แม่ปี	ฝากถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำไมเข้ามาช่วยได้ถึงไม่เข้ามาช่วย การที่ผู้ปกครองกลุ่มนี้ถึงคิดสั้นก็คิดเหมือนแม่ปี แต่ไม่มีโอกาสพูด ข่าวขังลูก ล่ามโซ่ แม่ขายอาหาร ทุกคนสู้ชีวิต ของแค้นมีโอกาส โควิดไม่มีรายได้ เงิน5พันก็ล้นแล้วล้นอีก ได้ช่วงสุดท้าย มีการลงทุนขายน้ำ ขาย ลาบ แข่งกันก็ไม่ค่อยดีเท่าไร ขายได้ 2-3 เดือน แล้วเอาไปขายที่ศูนย์ขายดีมาก แต่ก็ไม่ได้นานเพราะกลัวเด็กเสียสุขภาพ จะรอแต่ความช่วยเหลือก็ไม่ได้ เพราะของอะไร เขาให้ยากมาก เทียบกับคนปกติ ที่ได้มาก แต่คนพิการแม้แต่งงานก็หาได้ยาก ไม่มีคนจ้าง

ภาคผนวก ข
Story Board

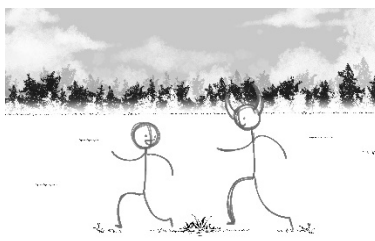
เล่นน้ำฝน

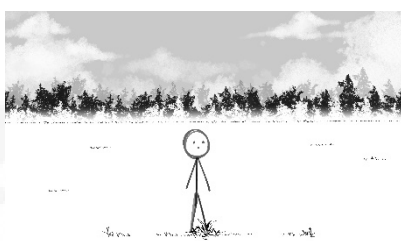
แม่ยื่นยา

ชินกลิ่นยา

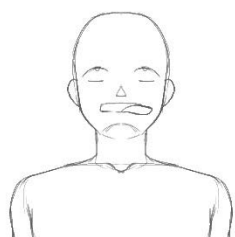
วิ่งเล่นกับควาย

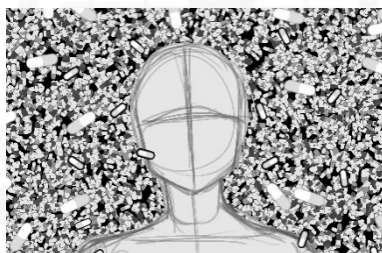
ทุ่งหญ้า

ลิ้นจุกปาก

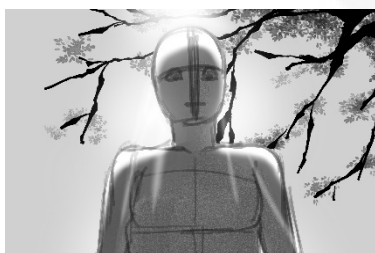
ลิ้นจุกปาก

ล้มลงบนกองยา

ปีบคอ

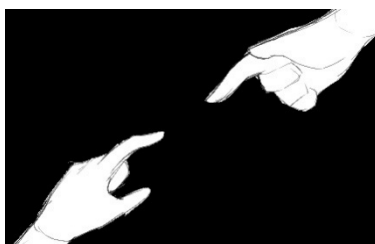
คนมอง

สะดุ้งตื่นมองคน

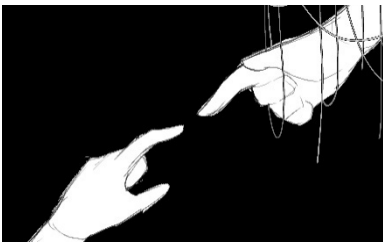
รอชิน

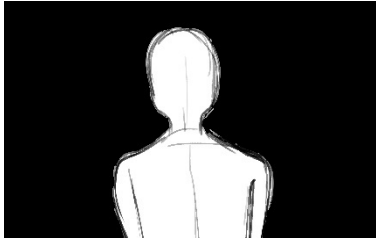
เลื่อนมือแตะกัน

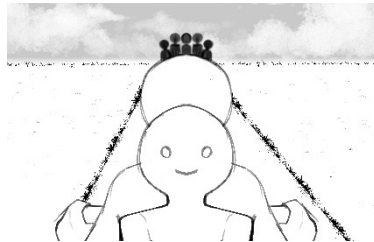
ปั่นจักรยาน

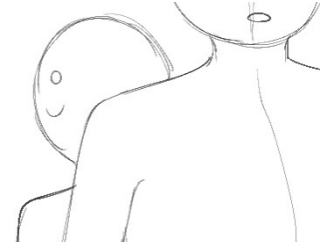
สายสัญญาณลงมา

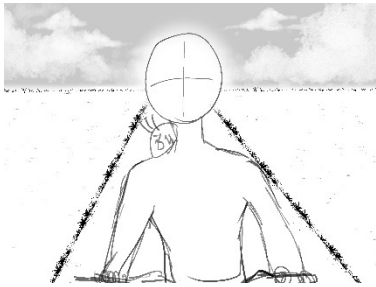
หลังแม่

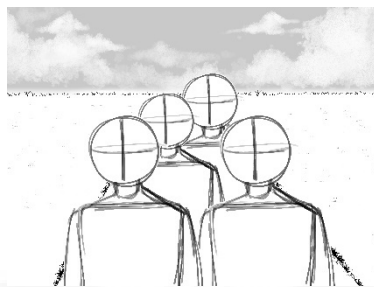
ปิ่นจักรยานหาญาคติ

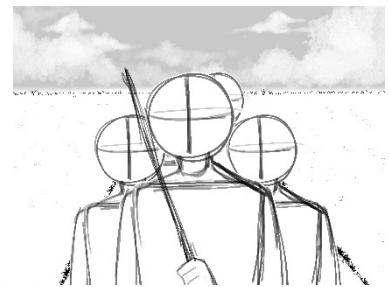
รับหน้าชิน

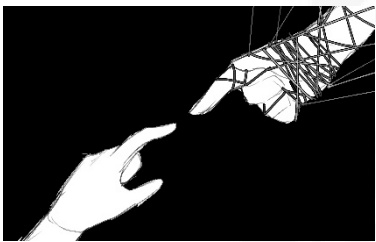
รับหน้าแม่ปิ่นจักรยาน

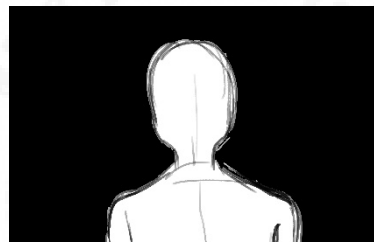
ญาคติ

ญาคติถือไม้

สายสัญญาณรัดมือแม่

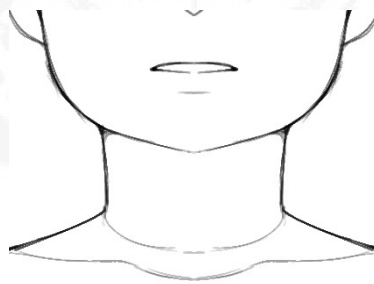
หลังแม่สั้น

ไม้

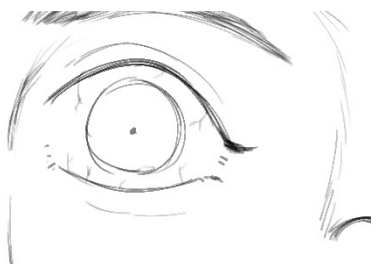
มือเลื่อนเข้าหาหลังแม่

ปาก

ตาซ้าย

ตาขวา

หน้าแม่กรี๊ดร้อง

ภาคผนวก ค
หนังสือยินยอม

หนังสือยินยอมให้สิทธิเผยแพร่ข้อมูลภาพและเสียง

ในฐานะเจ้าของข้อมูลภาพและเสียงหรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจและโดยการลงนามเพื่อสิทธิการเผยแพร่
นี้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ทำการบันทึกข้อมูลภาพและเสียงไปเผยแพร่ได้ เพื่อวัตถุประสงค์ในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์
เรื่อง.....ศิลปะเสียง.....

ซึ่งข้อมูลภาพและเสียงดังกล่าว ต้องทำการบันทึกภาพและเสียงเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อใช้ในงานภาพยนตร์
วิทยานิพนธ์ และยินยอมให้ปรากฏรูปร่าง ใบหน้าของข้าพเจ้าในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้ายินยอมให้นำข้อมูลภาพและเสียงไปรวมกับเนื้อหา ข้อความ เอกสารงานที่เกี่ยวข้องกับงาน
ภาพยนตร์วิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ รายละเอียด
ขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการงาน
ภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ เรื่องนี้

ผู้จัดทำ และผู้เกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ ซึ่งแจ้งข้าพเจ้าโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจาก
ผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบุคคลในข้อมูลภาพและเสียงคือข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้ให้ความยินยอมข้อมูลภาพและ
เสียงไปเผยแพร่ข้อมูลภาพและเสียงเพื่อวัตถุประสงค์ในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์นี้

คำจำกัดความ:

"ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์" หมายถึง บุคคลที่มีส่วนร่วมในการทำงานภาพยนตร์
วิทยานิพนธ์

ลายมือชื่อผู้ให้ความ

ยินยอม.....พิชชภา ลีพา
(.....พิชชภา ลีพา.....)

วันที่.....10/6/64.....

ลายมือชื่อผู้ขอความยินยอม.....ลีลาวดี พิษทอง
(.....ลีลาวดี พิษทอง.....)

วันที่.....10/6/64.....

ในกรณีเจ้าของภาพถ่ายเป็นผู้เยาว์

ข้าพเจ้าขอให้ความยินยอมแก่ นาย/นางสาว/นาง.....ผู้เป็นเจ้าของภาพวิดีโอ ทำหนังสือ
ยินยอมให้สิทธิเผยแพร่ภาพถ่ายในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....บีตาและมารดาหรือผู้ปกครอง วันที่.....
(.....)

หนังสือยินยอมให้สิทธิเผยแพร่ข้อมูลภาพและเสียง

ในฐานะเจ้าของข้อมูลภาพและเสียงหรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจและโดยการลงนามเพื่อสิทธิการเผยแพร่
นี้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ทำการบันทึกข้อมูลภาพและเสียงไปเผยแพร่ได้ เพื่อวัตถุประสงค์ในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์
เรื่อง.....ศรีนวลใจ.....

ซึ่งข้อมูลภาพและเสียงดังกล่าว ต้องทำการบันทึกภาพและเสียงเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อใช้ในงานภาพยนตร์
วิทยานิพนธ์ และยินยอมให้ปรากฏรูปร่าง ใบหน้าของข้าพเจ้าในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้ายินยอมให้นำข้อมูลภาพและเสียงไปรวมกับเนื้อหา ข้อความ เอกสารงานที่เกี่ยวข้องกับงาน
ภาพยนตร์วิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ รายละเอียด
ขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการงาน
ภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ เรื่องนี้

ผู้จัดทำ และผู้เกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์ ซึ่งแจ้งข้าพเจ้าโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจาก
ผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบุคคลในข้อมูลภาพและเสียงคือข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้ให้ความยินยอมข้อมูลภาพและ
เสียงไปเผยแพร่ข้อมูลภาพและเสียงเพื่อวัตถุประสงค์ในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์นี้

คำจำกัดความ:

"ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์" หมายถึง บุคคลที่มีส่วนร่วมในการทำงานภาพยนตร์
วิทยานิพนธ์

ลายมือชื่อผู้ให้ความ
ยินยอม..... วันที่.....

ลายมือชื่อผู้ขอความยินยอม.....ศิริวรรณ สิงหนอง..... วันที่ 10/6/64
.....ศิริวรรณ สิงหนอง.....

ในกรณีเจ้าของภาพถ่ายเป็นผู้เยาว์

ข้าพเจ้าขอให้ความยินยอมแก่ นาย/นางสาว/นาง.....ศรีวรรณ มน........ ผู้เป็นเจ้าของภาพวิดีโอ ทำหนังสือ
ยินยอมให้สิทธิเผยแพร่ภาพถ่ายในงานภาพยนตร์วิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....พิชชาภา กุณา..... บิดาและมารดาหรือผู้ปกครอง วันที่ 10/6/64
.....พิชชาภา กุณา.....

ภาคผนวก ง
ภาพเบื้องหลังการทำภาพยนตร์

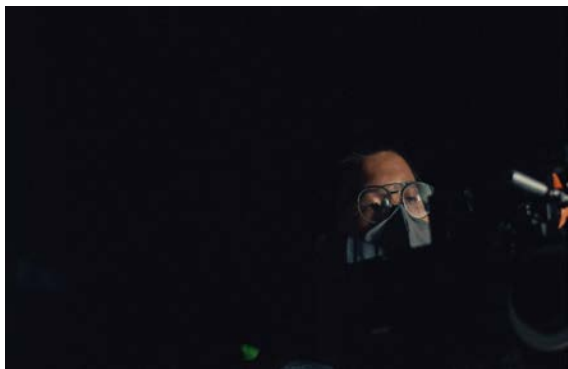
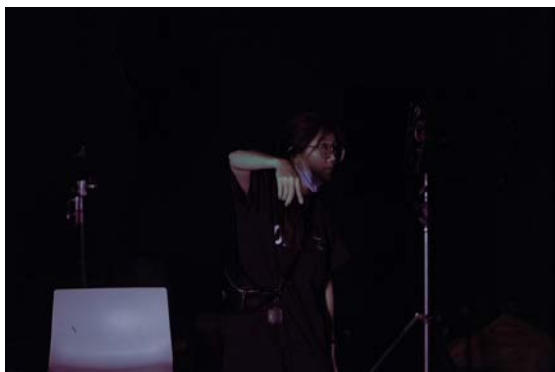

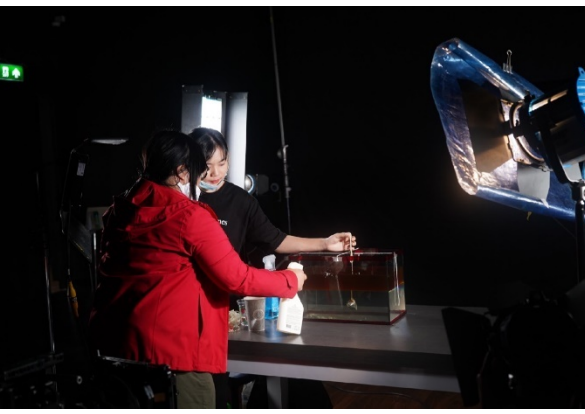
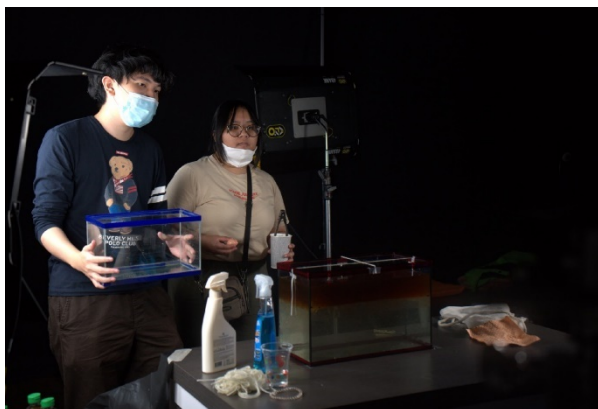

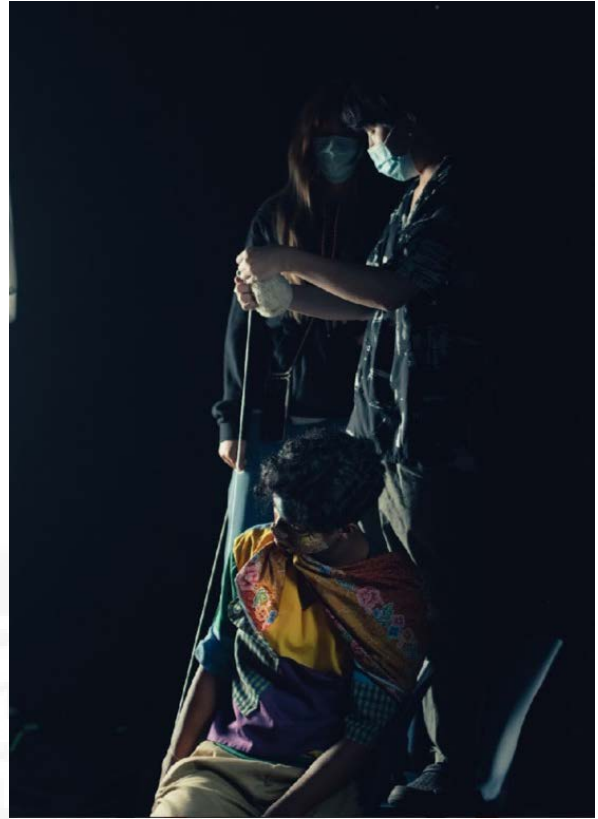

เอกสารอ้างอิง

- เจษฎา ทองเถาว์. (2556). 5 ระยะเวลาปรับตัวเมื่อเกิดความสูญเสีย. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2564.
แหล่งที่มา: <http://tinyurl.com/jw27k28>
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, พนิดา รัตนไพโรจน์, จารุวรรณ ประดา, สาวศิโรรัตน์ นาคทองแก้ว, จันทน์ มุ่งเขตกลาง.
(2557). **อภิสติภิก**. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2564. แหล่งที่มา:
<https://th.rajanukul.go.th/preview-4005.html>
- นันทณี เสถียรศักดิ์พงศ์. (2549). การคัดกรองพัฒนาการและการทดสอบหาความผิดปกติในเด็ก.
(พิมพ์ครั้งที่2). เชียงใหม่: คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- A-Bellamy. (2556). **German Expressionist Cinema**. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2564. แหล่งที่มา:
<https://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=a-bellamy&month=07-2013&date=13&group=8&gblog=15>
- CHULEENAN SVETVILAS. (2004). **Ida**. Accessed May 2, 2021, from
<https://www.documentary.org/feature/hybrid-reality-when-documentary-and-fiction-breed-create-better-truth>
- Six Facets Press. (2562). **ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ บิดาแห่งจิตวิเคราะห์**. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2564. แหล่งที่มา <https://www.sixfacetspress.net/content/4849/ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์-ฟรอยด์-บิดาแห่งจิตวิเคราะห์>